ព្រះរាជក្រម

នស/រកម/០១១៣/០០១

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមររដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់ រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩០៨/១០៥៥ ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៨ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៧ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងការពារជាតិ
- បានទ្រង់យល់ សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ របស់សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន នាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ

ប្រកាសឲ្យប្រើ

ច្បាប់ ស្តីពីការអនុម័តយល់ព្រមឲ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាចូលជាភាគីនៃអនុសញ្ញាស្តីពីការជូនដំណឹងជាបន្ទាន់ពីគ្រោះមហន្តរាយនុយក្លេអ៊ែរ និងអនុសញ្ញាស្តីពីសុវត្ថិភាពនុយក្លេអ៊ែរ ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី១៤ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១២ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី៩ នីតិកាលទី៤ និងដែលព្រឹទ្ធសភាបានយល់ស្របតាមទម្រង់និងគតិនៃច្បាប់នេះទាំងស្រុងដោយគ្មានការកែប្រែអ្វីឡើយ កាលពីថ្ងៃទី៣ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១២ នាសម័យប្រជុំលើកទី២ នីតិកាលទី៣ ហើយដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅនេះ ៖

ROYAUME DU CAMBODGE
LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL
ព្រះបរមរាជវាំង

ច្បាប់
ស្តីពី
ការអនុម័តយល់ព្រមឲ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាចូលជាភាគីនៃអនុសញ្ញាស្តីពីការជូនដំណឹងជាបន្ទាន់ពីគ្រោះមហន្តរាយនុយក្លេអ៊ែរ និងអនុសញ្ញាស្តីពីសុវត្ថិភាពនុយក្លេអ៊ែរ

មាត្រា ១.-

អនុម័តយល់ព្រមឲ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាចូលជាភាគីនៃ ៖

- អនុសញ្ញាស្តីពីការជូនដំណឹងជាបន្ទាន់ពីគ្រោះមហន្តរាយនុយក្លេអ៊ែរ ដែលត្រូវបានអនុម័តដោយមហាសន្និបាតនៃសម័យប្រជុំពិសេស របស់ទីភ្នាក់ងារថាមពលបរមាណូអន្តរជាតិនៅទីក្រុងវីយ៉ែន នាថ្ងៃទី ២៦ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៨៦
- អនុសញ្ញាស្តីពីសុវត្ថិភាពនុយក្លេអ៊ែរ ដែលត្រូវបានអនុម័តដោយសន្និសីទការទូតដែលធ្វើឡើងដោយទីភ្នាក់ងារថាមពលបរមាណូអន្តរជាតិ នាទីស្នាក់ការកណ្តាល នៅទីក្រុងវីយ៉ែន នាថ្ងៃទី ១៧ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ហើយដែលមានអត្ថបទទាំងស្រុងភ្ជាប់មកជាមួយនេះ ។

មាត្រា ២.-

រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវបន្តរាល់នីតិវិធី ដើម្បីអនុវត្តអនុសញ្ញាទាំងពីរនេះ ។

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំងថ្ងៃទី ១៥ ខែ មករា ឆ្នាំ២០១៣

ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ

នរោត្តម សីហមុនី

នស/រកម.០១១៣.០៤៥

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ
សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ
នាយករដ្ឋមន្ត្រី
ហត្ថលេខា
សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

បានជម្រាបជូនសម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន
នាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ
ហត្ថលេខា
ទៀ បាញ់

លេខ ៤៥ ច.ល
ដើម្បីចម្លងចែក
រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៦ ខែ មករា ឆ្នាំ២០១៣
អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរាជរដ្ឋាភិបាល
សុខា

ទីភ្នាក់ងារថាមពលបរមាណូអន្តរជាតិ

បកប្រែក្រៅផ្លូវការ

ការផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មាន

អនុសញ្ញាស្តីពីការជូនដំណឹងជាបន្ទាន់ពីគ្រោះមហន្តរាយនុយក្លេអ៊ែរ

១.អនុសញ្ញាស្តីពី ការជូនដំណឹងជាបន្ទាន់ពីគ្រោះមហន្តរាយនុយក្លេអ៊ែរ ត្រូវបានអនុម័តដោយសន្និសីទការទូត សម័យប្រជុំរបស់ខ្លួន នៅថ្ងៃទី២៤-២៦ ខែសីហា ឆ្នាំ១៩៨៦ និងបើកឲ្យចុះហត្ថលេខានៅទីក្រុង វីយែន(Vienna) នៅថ្ងៃទី២៦ ខែសីហា ឆ្នាំ១៩៨៦ និង នៅទីក្រុង ញូវយ៉ក ថ្ងៃទី៦ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៨៦ ។ អនុសញ្ញានេះចូលជាធរមាន នៅថ្ងៃទី២៧ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៨៦ ពោលគឺ ៣០ថ្ងៃបន្ទាប់ពីថ្ងៃទី (២៦ ខែសីហា ឆ្នាំ១៩៨៦) ដោយមានប្រទេស៣សម្តែងនូវការយល់ព្រមចំពោះការរៀបចំដោយមហាសន្និបាតដូចបានចែងក្នុងមាត្រា១២នៃអនុសញ្ញានេះ។

២.ខ្លឹមសារនៃអនុសញ្ញានេះគឺត្រូវបានយកចេញពីឯកសារថតចម្លងត្រឹមត្រូវ នឹងត្រូវបានចម្លងជូនសម្រាប់ជាព័ត៌មានជូនដល់សមាជិកទាំងអស់ ។

អនុសញ្ញាស្តីពីការជូនដំណឹងជាបន្ទាន់ពីគ្រោះមហន្តរាយនុយក្លេអ៊ែរ

បណ្តារដ្ឋភាគីនៃអនុសញ្ញានេះត្រូវ៖

-ដឹងថាសកម្មភាពនុយក្លេអ៊ែរ កំពុងត្រូវបានគេអនុវត្តយ៉ាងសកម្មក្នុងបណ្តាប្រទេសមួយចំនួន

-កត់សម្គាល់ឃើញថា វិធានការដ៏ធំទូលាយកំពុងត្រូវបានគេធានាឲ្យបានប្រាកដនូវសុវត្ថិភាពកម្រិតខ្ពស់ ក្នុងសកម្មភាពនុយក្លេអ៊ែរ ក្នុងគោលបំណងទប់ស្កាត់គ្រោះមហន្តរាយនុយក្លេអ៊ែរ និងកាត់បន្ថយគ្រោះថ្នាក់ឲ្យមកនៅកម្រិតទាបបំផុត

-មានគោលបំណងពង្រឹងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិបន្ថែមទៀត ក្នុងការលើកកម្ពស់សុវត្ថិភាព និងការប្រើប្រាស់ថាមពលនុយក្លេអ៊ែរ

-ប្រាកដថាតម្រូវការសម្រាប់ប្រទេស គឺត្រូវផ្តល់ព័ត៌ពាក់ព័ន្ធ អំពីគ្រោះមហន្តរាយនុយក្លេអ៊ែរ ឲ្យបានឆាប់សតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន ក្នុងគោលបំណង កាត់បន្ថយឲ្យមកនៅកម្រិតទាបបំផុតនូវផលវិបាកវិទ្យុសកម្ម ឆ្លងពីប្រទេសមួយទៅប្រទេសមួយ

-កត់សម្គាល់សារសំខាន់ នៃការរៀបចំជាពហុភាគី និងទ្វេភាគីស្តីពីការ ផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មានក្នុងវិស័យនេះ ដោយបានឯកភាពគ្នាដូចតទៅ៖

មាត្រា ១
ទំហំនៃការអនុវត្ត

- អនុសញ្ញានេះត្រូវអនុវត្តក្នុងព្រឹត្តិការណ៍ នៃគ្រោះថ្នាក់ណាមួយពាក់ព័ន្ធ រោងចក្រ ឬសកម្មភាពនៃរដ្ឋភាគី ឬ រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គល ស្ថិតក្រោម យុត្តាធិការ ឬការគ្រប់គ្រងរបស់ខ្លួន យោងតាមកថាខណ្ឌ២ ខាងក្រោម ការលេចសាយភាយសារធាតុវិទ្យុសកម្ម ឬទំនងនឹងអាចកើតឡើង ដែលជាលទ្ធផល ឬជាលទ្ធផលនៃការលេចសាយភាយ ឆ្លងពីប្រទេសមួយទៅប្រទេសមួយ ក្នុងការធានាសុវត្ថិភាពវិទ្យុសកម្មសម្រាប់រដ្ឋមួយទៀត ។

- រោងចក្រ និង សកម្មភាពយោងក្នុង កថាខណ្ឌ ១ ដូចខាងក្រោម៖

ក. កន្លែងដែលម៉ាស៊ីនប្រតិកម្មនុយក្លេអ៊ែរស្ថិតនៅ ។

ខ. រោងចក្រចម្រាញ់សារធាតុនុយក្លេអ៊ែរ ។

គ. កន្លែងគ្រប់គ្រងកាកសំណល់សារធាតុវិទ្យុសកម្ម ។

ឃ. ការដឹកជញ្ជូន និងការស្តុកទុក កាកសំណល់វិទ្យុសកម្ម និង ឥន្ធនៈនុយក្លេអ៊ែរ ។

ង. ការផលិត ការប្រើប្រាស់ ការស្តុកទុក ការបំផ្លាញចោល និងការដឹកជញ្ជូនសារធាតុវិទ្យុសកម្ម សម្រាប់កសិកម្ម ឧស្សាហកម្ម វេជ្ជសាស្ត្រ សុខាភិបាល និងវិទ្យាសាស្ត្រ ដែលទាក់ទងនឹងគោលបំណងស្រាវជ្រាវពាក់ពន្ធ័នានា ។

ច. ការប្រើប្រាស់ រ៉ាឌីយូអ៊ីសូតូប សម្រាប់ថាមពលអគ្គីសនី ក្នុងលំហអាកាស ។

មាត្រា២
ការជូនដំណឹងនិងព័ត៌មាន

ក្នុងព្រឹត្តិការណ៍គ្រោះមហន្តរាយ ដូចបានចែងក្នុងមាត្រា ១(ហៅកាត់ថា " គ្រោះមហន្តរាយនុយក្លេអ៊ែរ ")រដ្ឋភាគី ដែលសំដៅក្នុងមាត្រានោះត្រូវ៖

ក.ជូនដំណឹងភ្លាមៗ ដោយផ្ទាល់ ឬតាមរយៈទីភ្នាក់ងារថាមពលបរមាណូអន្តរជាតិ (ហៅកាត់ថា " ទីភ្នាក់ងារ ") បណ្តារដ្ឋទាំងនោះដែលត្រូវប៉ះពាល់ ដូចបានចែងក្នុងមាត្រា១ និងភ្នាក់ងារ នៃគ្រោះមហន្តរាយនុយក្លេអ៊ែរ ត្រូវវាយតម្លៃសភាពពិតរបស់វា ពេលវេលានៃការកើតឡើង និងទីតាំងពិតប្រាកដរបស់វាឲ្យបានត្រឹមត្រូវ។

ខ.ជូនដំណឹងយ៉ាងឆាប់រហ័ស ដល់បណ្តារដ្ឋ យោងតាម វាក្យខណ្ឌ (ក) ដោយផ្ទាល់ ឬតាមរយៈទីភ្នាក់ងារ និងភ្នាក់ងារដែលមានព័ត៌មានអាចប្រើប្រាស់បាន ជាប្រយោជន៍ទាក់ទិននឹងការកាត់បន្ថយគ្រោះថ្នាក់ទាបបំផុត នូវផលវិបាកវិទ្យុសកម្មក្នុងបណ្តារដ្ឋទាំងនោះ ដូចបានចែងក្នុងមាត្រា ៥ ។

មាត្រា៣
គ្រោះមហន្តរាយនុយក្លេអ៊ែរដទៃទៀត

ការកាត់បន្ថយគ្រោះថ្នាក់អប្បបរិមានូវផលវិបាកវិទ្យុសកម្ម រដ្ឋភាគីទាំងអស់ ត្រូវជម្រាបជូនពីព្រឹត្តិការណ៍ គ្រោះមហន្តរាយនុយក្លេអ៊ែរ លើសពីអ្វីដែលបានចែងក្នុងមាត្រា ១។

មាត្រា៤
តួនាទីទីភ្នាក់ងារ

ទីភ្នាក់ងារត្រូវ៖

ក. ជូនដំណឹងជាបន្ទាន់ដល់រដ្ឋភាគីទាំងអស់ ដែលអាចប៉ះពាល់ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១ និងអង្គការអន្តររដ្ឋាភិបាលអន្តរជាតិ ដែលពាក់ពន្ធ័ទាំងអស់ (ហៅកាត់ថា" អង្គការអន្តរជាតិ") ទទួលបានការជូនដំណឹង ដោយអនុលោមទៅតាមវាក្យខណ្ឌ (ក) នៃមាត្រា ២ ។

ខ. ជូនដំណឹងយ៉ាងឆាប់រហ័ស ដល់បណ្តារដ្ឋ ភាគី និងសមាជិកផ្សេងទៀត ឬ អង្គការអន្តរជាតិពាក់ពន្ធ័ យោងតាមការស្នើសុំ តាមរយៈព័ត៌មានដែលទទួលបាន អនុលោមទៅតាមវាក្យខណ្ឌ (ខ) នៃមាត្រា ២ ។

មាត្រា ៥
ព័ត៌មាននិងការផ្តល់ព័ត៌មាន

១.ការផ្តល់ព័ត៌មានដល់រដ្ឋភាគីអនុលោមទៅតាមវាក្យខណ្ឌ (ខ) នៃមាត្រា២ ដែលមានទិន្នន័យដូចខាងក្រោម៖

ក. ពេលវេលាការវាយតម្លៃ ពីទីតាំងពិតប្រាកដឲ្យបានត្រឹមត្រូវ និងសភាពពិតនៃគ្រោះមហន្តរាយនុយក្លេអ៊ែរ ។

ខ. ទីកន្លែងរោងចក្រ ឬសកម្មភាពដែលពាក់ព័ន្ធ។

គ. សន្មត់ ឬ បង្កើតមូលហេតុ និងការវិវត្តដែលអាចដឹងទុកជាមុន នៃគ្រោះមហន្តរាយនុយក្លេអ៊ែរ ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការលេចសាយភាយសារធាតុវិទ្យុសកម្ម ឆ្លងពីប្រទេសមួយទៅប្រទេសមួយ។

ឃ. លក្ខណៈទូទៅនៃការលេចសាយភាយវិទ្យុសកម្ម រួមមាន រយៈចម្ងាយ សភាពពិត ប្រភេទគីមី និងប្រភេទរូបវ័ត្ថុ និងបរិមាណ សមាសភាគ និងផលប៉ះពាល់ខ្ពស់ នៃការសាយភាយចំហាយវិទ្យុសកម្ម ។

ង. ព័ត៌មានស្តីពីបច្ចុប្បន្ន នៃស្ថានភាពធារាសាស្ត្រ និងឧតុនិយមលក្ខ័ខ័ណ្ឌចាំបាច់ នៃការព្យាករ ការលេចសាយ ភាយសារធាតុវិទ្យុសកម្មឆ្លង ពីប្រទេសមួយទៅប្រទេសមួយ ។

ច. លទ្ធផល នៃការត្រួតពិនិត្យបរិស្ថានទាក់ទងនឹងការលេចសាយភាយ សារធាតុវិទ្យុសកម្មឆ្លងពីប្រទេសមួយទៅប្រទេសមួយ។

ឆ. ចាត់វិធានការការពារឬ មានផែនការទុកជាមុន ។

ជ. ការព្យាករ ក្នុងពេលមានការលេចសាយភាយសារធាតុវិទ្យុសកម្ម ។

២. ព័ត៌មាននេះ ត្រូវដាក់បន្ថែមនូវរយៈពេលឲ្យបានត្រឹមត្រូវ និងព័ត៌មានទាក់ទងបន្ថែមទៀត ស្តីពីការវិវត្ត នៃស្ថានភាពបន្ទាន់ រួមទាំងការបញ្ចប់ពិតប្រាកដ ឬ ដែលអាចព្យាករបាន ។

៣. ព័ត៌មានដែលទទួលបានអនុលោមទៅតាម វាក្យខណ្ឌ(ខ) នៃមាត្រា ២ អាចប្រើបាន ដោយមិនបានរឹតបន្តឹង លើកលែងតែ នៅពេលព័ត៌មាននោះ ត្រូវបានផ្តល់យ៉ាងជាក់ច្បាស់ ពីការជូនដំណឹងពីរដ្ឋភាគី ។

មាត្រា៦
ការពិគ្រោះពិភាក្សា

រដ្ឋភាគីត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានអនុលោមទៅតាមវាក្យខ័ណ្ឌ(ខ) នៃមាត្រា ២ ត្រូវឆ្លើយតបភ្លាមៗ ទៅតាមសំណូមពរ សម្រាប់ព័ត៌មាន ឬ ការពិគ្រោះពិភាក្សាបន្ថែមទៀត ដែលស្នើសុំដោយរដ្ឋភាគី ដើម្បីកាត់បន្ថយការគ្រោះថ្នាក់នូវផលវិបាកវិទ្យុសកម្មក្នុងរដ្ឋនោះឲ្យមានកម្រិតទាបបំផុត ។

មាត្រា៧
អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច និង ចំណុចទាក់ទង

១. រដ្ឋភាគីនីមួយៗ ត្រូវស្គាល់ ទីភ្នាក់ងារ និង បណ្តារដ្ឋភាគី ដទៃផ្សេងទៀត ដោយផ្ទាល់ ឬ តាមរយៈទីភ្នាក់ងារ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន និងចំណុចទាក់ទងទទួលខុសត្រូវសម្រាប់ការចេញ និងទទួលការជូនដំណឹង និងព័ត៌មានយោងតាម មាត្រា២ ។ ចំណុចទាក់ទងទាំងនោះ និងចំណុចប្រសព្វ ស្ថិតនៅក្នុងដែនសមត្ថកិច្ច ភ្នាក់ងារត្រូវតែជាព័ត៌មាន ដែលគួរឲ្យទុកចិត្តបាន ។

២. រដ្ឋភាគីនីមួយៗ ត្រូវជូនដំណឹងឲ្យបានឆាប់រហ័សដល់ទីភ្នាក់ងារ នូវការប្រែប្រួលណាមួយដែលអាចកើតមានឡើង នៃព័ត៌មានយោងតាមមាត្រា ១ ។

៣. ភ្នាក់ងារ ត្រូវរក្សា បញ្ជីអាជ្ញាធរជាតិ និងគ្រប់គ្រង ចំណុចទាក់ទងព្រមទាំង ចំណុចទាក់ទងអង្គការ អន្តរជាតិ ពាក់ព័ន្ធនានា និងត្រូវផ្តល់បញ្ជីនិងចំណុចទាក់ទងទាំងនោះ ឲ្យទៅរដ្ឋភាគី និងរដ្ឋជាសមាជិក និង អង្គការអន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ។

មាត្រា៨
ការជួយដល់រដ្ឋភាគី

ទីភ្នាក់ងារត្រូវ យោងតាមលក្ខន្តិកៈ និងតាមសំណើរបស់រដ្ឋភាគី ដែលមិនមានសកម្មភាពនុយក្លេអ៊ែរ ដោយខ្លួនឯង និងមានព្រំប្រទល់ជាប់នឹង ប្រទេស ដែលមានកម្មវិធីនុយក្លេអ៊ែរ ប៉ុន្តែមិនមែនជារដ្ឋសមាជិក ត្រូវតែធ្វើការ ស៊ើបអង្កេត ដែលអាចធ្វើទៅបាន និងបង្កើតប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្យចំហាយវិទ្យុសកម្មឲ្យបានត្រឹមត្រូវ ដើម្បីជួយសម្រួលដល់ការសម្រេចបានតាមគោលដៅ នៃអនុសញ្ញានេះ ។

មាត្រា៩
ការរៀបចំជាពហុភាគី និង ជាទ្វេភាគី

ដើម្បីផលប្រយោជន៍ទៅវិញទៅមករបស់ខ្លួន រដ្ឋភាគីទាំងអស់អាចពិចារណាទីកន្លែងដែលយល់ឃើញថាត្រឹមត្រូវ ការសន្និដ្ឋាននៃការរៀបចំជាពហុភាគី និងជាទ្វេភាគី ទាក់ទិននឹងគោលបំណងនៃអនុសញ្ញានេះ ។

មាត្រា១០
ទំនាក់ទំនងចំពោះកិច្ចព្រមព្រៀងជាអន្តរជាតិ

អនុសញ្ញានេះនឹងមិនប៉ះពាល់សិទ្ធិទៅវិញទៅមក និងកាតព្វកិច្ចរបស់រដ្ឋភាគីទេ ដោយស្ថិតនៅក្រោមកិច្ចព្រមព្រៀង ដែលមានស្រាប់ ពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហាដែលគ្របដណ្តប់ ដោយអនុសញ្ញានេះ ឬ ស្ថិតក្រោមកិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិ ដែលត្រូវបានរាប់បញ្ចូលនាពេលអនាគតដោយ ស្របតាមគោលដៅ និងគោលបំណងនៃអនុសញ្ញានេះ ។

មាត្រា១១
ដំណោះស្រាយជម្លោះ

១. ក្នុងព្រឹត្តិការណ៍មានជម្លោះរវាង រដ្ឋភាគី នឹងរដ្ឋភាគី ឬ រដ្ឋភាគី នឹងទីភ្នាក់ងារពាក់ព័ន្ធ និងបំណកស្រាយ ឬការអនុវត្តនៃអនុសញ្ញានេះ រដ្ឋភាគីដែលមានជម្លោះ ត្រូវប្រឹក្សាស្វែងរកដំណោះស្រាយ ដោយការចចារ ឬ ដោយការ ដោះស្រាយជម្លោះគ្រប់រូបភាពដោយសន្តិវិធី ដែលពួកគេអាចទទួលយកបាន ។

២. ប្រសិនបើជម្លោះតាមលក្ខណៈនេះរដ្ឋភាគី នឹងរដ្ឋភាគី មិនត្រូវបានដោះស្រាយក្នុងរយៈពេល ១ឆ្នាំ ចាប់ពីពេលមានសំណូមពរឲ្យមានការពិភាក្សាអនុលោមតាមកថាខណ្ឌ១ ត្រូវមានសំណូមពរ ពីរដ្ឋភាគីណាមួយ ដែលមានជម្លោះនោះត្រូវដាក់ជូនមជ្ឈត្តវិនិច្ឆ័យ ឬ ជូនទៅ តុលាការយុត្តិធម៌អន្តរជាតិ ដើម្បីរកដំណោះស្រាយ ។ ទីដែលជម្លោះ ត្រូវបានគេដាក់ជូនទៅ មជ្ឈត្តវិនិច្ឆ័យ ប្រសិនបើក្នុងរយៈពេល៦ខែ ពីថ្ងៃដាក់នោះរដ្ឋភាគីដែលមានជម្លោះ មិនអាច ឯកភាពលើ អង្គការមជ្ឈត្តវិនិច្ឆ័យបាន

ទេ រដ្ឋភាគីអាចស្នើទៅ ប្រធានតុលាការយុត្តិធម៌អន្តរជាតិ ឬ អគ្គលេខាធិការ អង្គការសហប្រជាជាតិដើម្បីតែងតាំង មជ្ឈត្តវិនិច្ឆ័យ១ឬ ២ទៀត ។ ក្នុងករណីមានវិវាទដែលស្នើដោយភាគីមានជម្លោះ ស្នើទៅ អគ្គលេខាធិការអង្គការសហប្រជាជាតិ គឺមានអាទិភាព ។

៣. ពេលចុះហត្ថលេខាផ្តល់សច្ចាប័ន ទទួលយកអនុម័ត ឬ យល់ព្រមចំពោះអនុសញ្ញានេះ រដ្ឋភាគីត្រូវប្រកាសថា មិនចាត់ទុកខ្លួនឯងជាចំណែកម្ខាង ឬ ចំណែកទាំងសងខាងនៃការដោះស្រាយជម្លោះ តាមនិតិវិធីដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌ២ ។ រដ្ឋភាគី ផ្សេងទៀតនឹងមិនត្រូវកំណត់ដោយនីតិវិធីដំណោះស្រាយជម្លោះដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌ២ ទេ ដោយគោរពដល់រដ្ឋភាគី ដែលមានសេចក្តីប្រកាសស្ថិតនៅជាធរមាន។

៤. រដ្ឋភាគីត្រូវធ្វើការប្រកាសស្របតាមកថាខណ្ឌ៣ និងអាចដកបានវិញគ្រប់ពេលវេលាដោយជូនដំណឹងទៅ អ្នកទទួលបញ្ជី (depositary) ។

មាត្រា១២
ចូលជាធរមាន

១.អនុសញ្ញានេះនិងបើកឲ្យចុះហត្ថលេខាដោយបណ្តារដ្ឋទាំងអស់ និង ប្រទេសណាមីប៊ី (Namibia) តំណាងដោយ ក្រុមប្រឹក្សាអង្គការសហប្រជាជាតិសម្រាប់ប្រទេសណាមីប៊ី(Namibia) នៅឯទីស្នាក់ការកណ្តាលភ្នាក់ងារថាមពលបរមាណូអន្តរជាតិ ក្នុងទីក្រុងវីយែន (Vienna) និងទីស្នាក់ការកណ្តាល អង្គការសហប្រជាជាតិនាទីក្រុងញូវយ៉ក ពីថ្ងៃទី២៧ ខែសីហា ឆ្នាំ១៩៨៦ និង ថ្ងៃទី៦ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៨៦ ផ្សេងមួយទៀត រហូតដល់ចូលជាធរមានឬ រយៈពេល ១២ ខែ ពេលណាមួយដែលយូរជាង ។

២. រដ្ឋ និងប្រទេសណាមីប៊ី(Namibia)តំណាងដោយ ក្រុមប្រឹក្សាអង្គការសហប្រជាជាតិប្រចាំ ប្រទេសណាមីប៊ី(Namibia) អាចសម្តែងនូវការយល់ព្រមរបស់ខ្លួនចំពោះអនុសញ្ញានេះតាមរយៈការចុះហត្ថលេខា ឬ ដាក់ចូលលិខិតូបករណ៍ នៃសច្ចាប័ន ការទទួលយក ការអនុម័ត បន្ទាប់ពីការចុះហត្ថលេខាដល់សច្ចាប័ននេះ ការទទួលយក ការអនុម័ត ដោយការដាក់ចូលលិខិតូបករណ៍ សម្រាប់ការយល់ព្រម ។ លិខិតូបករណ៍នៃការផ្តល់សច្ចាប័ន ការទទួលយក ការអនុម័ត ឬ ការយល់ព្រមនឹងត្រូវដាក់ចូលនៅ អ្នកទទួលបញ្ជី(depositary) ។

៣. អនុសញ្ញានេះ នឹងចូលជាធរមាន ៣០ថ្ងៃបន្ទាប់ពី ការយល់ព្រមត្រូវបានឯកភាពពីប្រទេសទាំង៣រួចមក។

៤. ចំពោះប្រទេសនីមួយៗ ដែលសម្តែងការយល់ព្រមលើអនុសញ្ញានេះ បន្ទាប់ការចូលជាធរមានមក អនុសញ្ញានេះ និងចូលជាធរមានសម្រាប់រដ្ឋនោះ ៣០ថ្ងៃបន្ទាប់ពីថ្ងៃដែលបានយល់ព្រមរួច ។

៥.

ក. អនុសញ្ញានេះនឹងបើកឲ្យមានការយល់ព្រម ដូចបានចែងក្នុងមាត្រានេះដោយ អង្គការអន្តរជាតិ និង អង្គការសមាហរណកម្មតំបន់នានា ដែលជារដ្ឋអធិបតេយ្យមានសមត្ថកិច្ចក្នុងការចរចាសម្រេច និងអនុវត្តកិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិរាល់បញ្ហាដែលបានគ្របដណ្តប់ក្នុង អនុសញ្ញានេះ ។

ខ. រាល់បញ្ហាក្នុងដែនសមត្ថកិច្ចក្នុងអង្គការនោះ ក្នុងនាមខ្លួនគេផ្ទាល់ ត្រូវធ្វើការិយកម្មសិទ្ធិ និងបំពេញកាតព្វកិច្ច ដូចដែលអនុសញ្ញានេះបានកំណត់ដល់រដ្ឋភាគីទាំងអស់ ។

គ. ពេលដាក់លិខិតុបករណ៍នៃការយល់ព្រមរបស់ខ្លួនរួច អង្គការនោះ នឹងទំនាក់ទំនងទៅកាន់អ្នកទទួលបញ្ញើ (depositary) ដោយធ្វើសេចក្តីប្រកាស ដើម្បីបង្ហាញពីទំហំ ពីសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួនដែលមានវិសាលភាពក្នុងអនុសញ្ញានេះ ។

ឃ. អង្គការនោះនឹងមិនបោះឆ្នោតថែមទៀតដល់ប្រទេសទាំងនោះដែលជាសមាជិករបស់ខ្លួនទេ ។

មាត្រា១៣
បទប្បញ្ញត្តិដែលត្រូវអនុវត្ត

រដ្ឋ ដែលបានចុះហត្ថលេខាមុន ឬ ក្រោយថ្ងៃដែលអនុសញ្ញានេះចូលជាធរមាន ត្រូវប្រកាសថា ខ្លួនត្រូវអនុវត្តតាម អនុសញ្ញានេះ។

មាត្រា១៤
វិសោធនកម្ម

១.រដ្ឋភាគីអាចស្នើសុំធ្វើវិសោធនកម្មទៅនឹងអនុសញ្ញានេះបាន ។ វិសោធនកម្មដែលត្រូវបានស្នើសុំអាចដាក់ជូនទៅកន្លែងអ្នកទទួលបញ្ញើ(depositary) ដែលអាចផ្សព្វផ្សាយភ្លាមៗទៅបណ្តារដ្ឋភាគីផ្សេងទៀត ។

២. ប្រសិនបើមតិភាគច្រើននៃរដ្ឋភាគី ស្នើសុំទៅអ្នកទទួលបញ្ញើ (depositary) ដើម្បីប្រជុំពិចារណា វិសោធនកម្មដែលត្រូវបានស្នើសុំអ្នកទទួលបញ្ញើ (depositary) និងអញ្ជើញរដ្ឋភាគីទាំងអស់ ឲ្យចូលរួមកិច្ចប្រជុំនោះដើម្បីចាប់ផ្តើមមិនឲ្យហួសពី ៣០ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីការអញ្ជើញហើយ។ ការធ្វើវិសោធនកម្មណាមួយបានអនុម័ត នាសម័យប្រជុំនោះដោយមតិភាគច្រើន ២ ភាគ ៣ នៃរដ្ឋភាគីទាំងអស់ នឹងត្រូវបានប្រកាសជាផ្លូវការក្នុងពិធីសារដែលបានបើកឲ្យចុះហត្ថលេខា ក្នុងទីក្រុង វីយែន (Vienna) និងទីក្រុង ញូវយ៉ក ដោយរដ្ឋភាគីទាំងអស់ ។

៣. ពិធីសារនឹងចូលជាធរមាន ៣០ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីមានការយល់ព្រមធ្វើឡើងដោយរដ្ឋទាំង៣ ។ ចំពោះរដ្ឋនីមួយៗ ដែលបានសម្តែងការយល់ព្រមដោយពិធីសារបន្ទាប់ពីការចូលជាធរមាន ពិធីសារនឹងចូលជាធរមាន ៣០ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីថ្ងៃដែលបានយល់ព្រមរួច ។

មាត្រា១៥
ការបដិសេធ

១.រដ្ឋភាគីអាចប្រកាសបដិសេធចំពោះអនុសញ្ញានេះ ដោយការជូនដំណឹងជាផ្លូវការជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅអ្នកទទួលបញ្ញើ(depositary) ។

២.ការប្រកាសបដិសេធនឹងចូលជាធរមាននៅឆ្នាំបន្ទាប់ក្រោយ ពីថ្ងៃជូនដំណឹង ដែលត្រូវបានទទួលដោយអ្នកទទួលបញ្ញើ (depositary) ។

មាត្រា១៦
អ្នកទទួលបញ្ញើ

១. អគ្គនាយក ទីភ្នាក់ងារ នឹងធ្វើជាអ្នកទទួលបញ្ញើ (depositary) នៃអនុសញ្ញានេះ ។

២. អគ្គនាយក ទីភ្នាក់ងារ នឹងជូនដំណឹងភ្លាមៗ ដល់រដ្ឋភាគីទាំងអស់ និង បណ្តារដ្ឋផ្សេងទៀតមានៈ

ក. ការចុះហត្ថលេខានីមួយៗនៃអនុសញ្ញានេះ ឬ ពិធីសារនៃការធ្វើវិសោធនកម្ម ។

ខ. ការដាក់លិខិតូបករណ៍នីមួយៗ នៃសច្ចាប័ន ការទទួលយក ការអនុម័ត ឬ ការយល់ព្រម ពាក់ព័ន្ធនឹងអនុសញ្ញានេះ នៃពិធីសារណាមួយ នៃវិសោធនកម្ម ។

គ. ការប្រកាស ឬ ការដកចេញណាមួយ ត្រូវធ្វើស្របតាមមាត្រា ១១ ។

ឃ. ការប្រកាស នៃការអនុវត្តអនុសញ្ញានេះអនុលោមតាមមាត្រា១៣ ។

ង. ការចូលជាធរមាននៃអនុសញ្ញានេះ និងការធ្វើវិសោធនកម្ម ។

ច. ការប្រកាសបដិសេធ ធ្វើឡើងស្ថិតក្រោមមាត្រា ១៥ ។

មាត្រា១៧
អត្ថបទដើម និងឯកសារបញ្ជាក់ត្រឹមត្រូវ

ប្រភពដើមនៃអនុសញ្ញានេះរួមមានភាសា អារ៉ាប់ ចិន អង់គ្លេស បារាំង រុស្ស៊ី និង ភាសា អេស្ប៉ាញ គឺជាអត្ថបទ មានតម្លៃស្មើ នឹងត្រូវបានដាក់ជូន អគ្គនាយក នៃទីភ្នាក់ងារថាមពលបរមាណូអន្តរជាតិហើយធ្វើជូនឯកសារចម្លង ត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ដើម ទៅកាន់ រដ្ឋភាគីទាំងអស់ និងបណ្តារដ្ឋដទៃទៀត ។

ទុកជាសាក្សី ការចុះហត្ថលេខាពីក្រោម ត្រូវបានគេផ្តល់សិទ្ធិយ៉ាងត្រឹមត្រូវ ដើម្បីចុះហត្ថលេខាលើអនុសញ្ញានេះ បើកឲ្យចុះហត្ថលេខា ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌ ១ នៃមាត្រា ១២។
ត្រូវបានអនុម័តដោយមហាសន្និបាត នៃសម័យប្រជុំពិសេស របស់ទីភ្នាក់ងារថាមពលបរមាណូអន្តរជាតិ នៅទីក្រុង វីយែន (Vienna) នាថ្ងៃទី២៦ ខែសីហា ឆ្នាំ១៩៨៦ ។

ទីភ្នាក់ងារថាមពលបរមាណូអន្តរជាតិ បកប្រែក្រៅផ្លូវការ

ការផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មាន

អនុសញ្ញាស្តីពីសុវត្ថិភាពនុយក្លេអ៊ែរ

១. អនុសញ្ញាស្តីពីសុវត្ថិភាពនុយក្លេអ៊ែរ ត្រូវបានអនុម័តនៅថ្ងៃទី១៧ ខែមិថុនា ឆ្នាំ១៩៩៤ ក្នុងសន្និសីទការទូតមួយដែលធ្វើឡើង ដោយទីភ្នាក់ងារថាមពលបរមាណូអន្តរជាតិ នាទីស្នាក់ការកណ្តាលនៅទីក្រុងវីយែន នាថ្ងៃទី១៧ ខែមិថុនា ឆ្នាំ១៩៩៤។ អនុសញ្ញានេះបានបើកឲ្យចុះហត្ថលេខានៅថ្ងៃទី២០ ខែសីហា ឆ្នាំ១៩៩៤ ក្នុងអំឡុងពេលសម័យប្រជុំលើកទី៣៨ នៃសន្និសីទរបស់ទីភ្នាក់ងារ នឹងចូលជាធរមាន៩០ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីថ្ងៃដែលបានដាក់ជូនអ្នកទទួលបញ្ញើ(depositary) (អគ្គនាយកទីភ្នាក់ងារ) លិខិតុបករណ៍ទី២២ នៃការផ្តល់សច្ចាប័ន ការទទួលយក ឬការអនុម័តរួមទាំងលិខិតុបករណ៍នានា នៃរដ្ឋទាំង១៧ ដោយយ៉ាងហោចណាស់ប្រទេសនីមួយៗ មានរោងចក្រនុយក្លេអ៊ែរ ដែលបានសម្រេចជោគជ័យយ៉ាងធំធេងក្នុងវិស័យថាមពលនុយក្លេអ៊ែរ ។

២. ខ្លឹមសារនៃអនុសញ្ញាដូចបានអនុម័ត ត្រូវបានថតចម្លងក្នុង ឧបសម្ព័ន្ធ សម្រាប់ជាព័ត៌មានដល់បណ្តាជាសមាជិកទាំងអស់

បុព្វកថា

ភាគីជាប់កិច្ចសន្យា

(១)ត្រូវយល់ដឹងពីសារសំខាន់ចំពោះសហគមន៍អន្តរជាតិ ដោយធានាថាការប្រើប្រាស់ថាមពលនុយក្លេអ៊ែរ ប្រកបដោយសុវត្ថិភាព ព្រមទាំងមានបទដ្ឋានគតិយុត្តត្រឹមត្រូវ។

(២) បញ្ជាក់សារជាថ្មីនូវការចាំបាច់ក្នុងការបន្តលើកកម្ពស់សុវត្ថិភាពនុយក្លេអ៊ែរឲ្យបានកម្រិតខ្ពស់ទូទាំងពិភពលោក ។

(៣)បញ្ជាក់សារជាថ្មីថាការទទួលខុសត្រូវសម្រាប់សុវត្ថិភាពនុយក្លេអ៊ែរទៅនឹងរដ្ឋ ដែលមានយុត្តាធិការលើរោងចក្រថាមពលនុយក្លេអ៊ែរ។

(៤) មានបំណងលើកកម្ពស់វប្បធម៌សុវត្ថិភាពនុយក្លេអ៊ែរឲ្យមានប្រសិទ្ធភាព។

(៥) ត្រូវយល់ដឹងថា គ្រោះមហន្តរាយនៅឯរោងចក្រថាមពលនុយក្លេអ៊ែរ មានសក្តានុពលភាព ធ្វើឲ្យប៉ះពាល់ ឆ្លងពី ប្រទេសមួយទៅប្រទេសមួយ។

(៦)ក្នុងស្មារតី នៃអនុសញ្ញាស្តីពីការការពាររូបវន្តវត្ថុធាតុនុយក្លេអ៊ែរឆ្នាំ (១៩៧៩) អនុសញ្ញាស្តីពីការជូនដំណឹងជាបន្ទាន់នៃគ្រោះមហន្តរាយនុយក្លេអ៊ែរឆ្នាំ(១៩៨៦) និងអនុសញ្ញាស្តីពីការជួយក្នុងករណីគ្រោះមហន្តរាយនុយក្លេអ៊ែរ ឬសង្គ្រោះបន្ទាន់ផ្នែកវិទ្យុសកម្មឆ្នាំ(១៩៨៦) ។

(៧) បញ្ជាក់ថាសារៈសំខាន់ នៃសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិសម្រាប់លើកកម្ពស់សុវត្ថិភាពនុយក្លអ៊ែរ តាមរយៈយន្តការ ពហុភាគី និងទ្វេភាគី និងការបង្កើតឡើងនូវអនុសញ្ញានេះ។

(៨) ទទួលស្គាល់ថាអនុសញ្ញានេះ តម្រូវឲ្យប្តេជ្ញាអនុវត្តគោលការណ៍សុវត្ថិភាពជាមូលដ្ឋាន សម្រាប់រោងចក្រ ថាមពលនុយក្លេអ៊ែរជាជាង ស្តង់ដារសុវត្ថិភាពពិស្តារ នឹងត្រូវបានគេរៀបចំយ៉ាងជាក់លាក់ជាអន្តរជាតិពីគោលការណ៍ ណែនាំដែលកែប្រែពីពេលមួយ ទៅពេលមួយដើម្បីអាចផ្តល់នូវការណែនាំស្តីពីសហសម័យគ្រប់មធ្យោបាយ ក្នុងការសម្រេចឲ្យបានសុវត្ថិភាពកម្រិតខ្ពស់។

(៩)បញ្ជាក់ថាតម្រូវការចាប់ផ្តើមភ្លាមៗធ្វើអនុសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសុវត្ថិភាព នៃការគ្រប់គ្រងកាកសំណល់ វិទ្យុសកម្ម ពេលដំណើរការកំពុងចាប់ផ្តើម បង្កើតសុវត្ថិភាពគ្រប់គ្រងកាកសំណល់ជាមូលដ្ឋានឲ្យទទួលបាន កិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិយ៉ាងទូលំទូលាយ។
(១០)ទទួលស្គាល់សារប្រយោជន៍នៃការងារបច្ចេកទេសបន្ថែមទៀត ក្នុងការទំនាក់ទំនងឲ្យមានសុវត្ថិភាព លើផ្នែកដទៃទៀតនៃការចម្រាញ់ឥន្ធនៈនុយក្លេអ៊ែរ ហើយការងារនេះនឹងជួយសម្រួលទាន់ពេលវេលាដល់ការអភិវឌ្ឍ លិខិតូបករណ៍ អន្តរជាតិនាពេលបច្ចុប្បន្ន និងអនាគត ។

បានយល់ព្រមដូចតទៅ ៖

ជំពូក១ : គោលបំណង និយមន័យ និង ទំហំនៃការអនុវត្ត

មាត្រា១. គោលបំណង

គោលបំណងនៃអនុសញ្ញានេះ ៖
(១)សម្រេចឲ្យបាន និងរក្សាឲ្យបានសុវត្ថិភាពនុយក្លេអ៊ែរកម្រិតខ្ពស់ទូទាំងពិភពលោកតាមរយៈការលើកកម្ពស់ វិធានការជាតិ និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិរួមទាំងសុវត្ថិភាពទាក់ទងនឹងសហប្រតិបត្តិការបច្ចេកទេសត្រឹមត្រូវ ។
(២)បង្កើតឡើង និងការពារឲ្យមានប្រសិទ្ធភាពចំពោះ រោងចក្រថាមពលនុយក្លេអ៊ែរ ប្រឆាំងនឹងគ្រោះថ្នាក់វិទ្យុសកម្ម ដើម្បីការពារបុគ្គល សង្គម និងបរិស្ថានពីផលប៉ះពាល់ចំហាយវិទ្យុសកម្ម ពីរោងចក្រថាមពលនុយក្លេអ៊ែរ ។
(៣) ការពារគ្រោះមហន្តរាយជាមួយនឹងផលវិបាកវិទ្យុសកម្ម និងកាត់បន្ថយផលវិបាកប្រសិនបើកើតមានឡើង ។

មាត្រា២: និយមន័យ

គោលបំណងនៃអនុសញ្ញានេះ ៖
(១)"រោងចក្រថាមពលនុយក្លេអ៊ែរ" សំដៅដល់បណ្តាភាគីជាប់កិច្ចសន្យា រោងចក្រផលិតថាមពលនុយក្លេអ៊ែរស៊ីវិលដែលមានមូលដ្ឋានលើប្រទេសស្ថិតនៅក្រោមយុត្តាធិការរបស់ខ្លួន រួមទាំងការស្តុកទុក ការកាន់កាប់ ចាត់ចែងសារធាតុវិទ្យុសកម្ម នៅកន្លែងតែមួយ ទាក់ទងផ្ទាល់ទៅនឹងប្រតិបត្តិការ រោងចក្រផលិតថាមពលនុយក្លេអ៊ែរ។ រោងចក្របែបនោះត្រូវតែបញ្ឈប់ជារោងចក្រថាមពលនុយក្លេអ៊ែរ នៅពេលដែលវត្ថុធាតុឥន្ធនៈនុយក្លេអ៊ែរទាំងអស់នោះ ត្រូវបានគេយកចេញជាអចិន្ត្រៃយ៍ពីស្នូល (core)ម៉ាស៊ីនប្រតិកម្ម និងត្រូវស្តុកទុកឲ្យមានសុវត្ថិភាពស្របតាមនីតិវិធីដែលបានអនុម័តហើយនឹងត្រូវបញ្ឈប់កម្មវិធីដែលបានយល់ព្រមរួចដោយគណៈកម្មការនិយ័តកម្ម។
(២)"គណៈកម្មការនិយ័តកម្ម" សំដៅដល់បណ្តាភាគីជាប់កិច្ចសន្យាទាំងឡាយ គណៈកម្មការណាមួយ ដែលត្រូវបានគេផ្តល់តាមផ្លូវច្បាប់ ដែលភាគីជាប់កិច្ចសន្យាទទួលបានសិទ្ធិ និងធ្វើនិយ័តកម្ម លើការរៀបចំ ការសាងសង់ ការប្រគល់អំណាចប្រតិបត្តិការ និងការបញ្ឈប់រោងចក្រថាមពលនុយក្លេអ៊ែរ។
(៣) អាជ្ញាប័ណ្ណ សំដៅដល់អំណាចណាមួយដែលបានពីគណៈកម្មការនិយ័តកម្ម ជូនដល់អ្នកអនុវត្តឲ្យទទួលខុសត្រូវការផ្តល់ទីតាំង ការរៀបចំ ការសាងសង់ ការប្រគល់អំណាច ប្រតិបត្តិការ និងការបញ្ឈប់រោងចក្រថាមពល នុយក្លេអ៊ែរ។

មាត្រា៣. ទំហំនៃ ការអនុវត្ត

អនុសញ្ញានេះនឹងអនុវត្តចំពោះសុវត្ថិភាពរោងចក្រថាមពលនុយក្លេអ៊ែរ

ជំពូក២. ភាគពូកិច្ច

(ក)បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា៤.ការអនុវត្ត នៃវិធានការ

បណ្តាភាគីជាប់កិច្ចសន្យាត្រូវចាត់វិធានការតាមផ្លូវច្បាប់ជាតិ លើផ្នែករដ្ឋបាល និងនិយ័តកម្ម និងវិធានការចាំបាច់ផ្សេងទៀត សម្រាប់ការអនុវត្តនូវកាតព្វកិច្ចស្ថិតក្រោមអនុសញ្ញានេះ ។

មាត្រា៥.សេចក្តីរាយការណ៍

បណ្តាភាគីជាប់កិច្ចសន្យាត្រូវ ដាក់ជូននូវរបាយការណ៍ត្រួតពិនិត្យឡើងវិញ ឲ្យបានមុនកិច្ចប្រជុំដូចបានចែង ក្នុងមាត្រា ២០ ស្តីពីការចាត់វិធានការ ដើម្បីអនុវត្តនូវកាតព្វកិច្ចនៃអនុសញ្ញានេះ។

មាត្រា៦. រោងចក្រនុយក្លេអ៊ែរដែលកំពុងដំណើរការ

បណ្តាភាគីជាប់កិច្ចសន្យាត្រូវចាត់វិធានការឲ្យបានសមរម្យ និងធ្វើឲ្យប្រាកដថាមានសុវត្ថិភាពចំពោះ រោងចក្រនុយក្លេអ៊ែរដែលកំពុងដំណើរការចំពេលដែលអនុសញ្ញានេះចូលជាធរមាន ភាគីជាប់កិច្ចសន្យាត្រូវបានគេពិនិត្យសារជាថ្មីឡើងវិញឲ្យបានលឿនតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន ។ ពេលចាំបាច់នៅក្នុងខ្លឹមសារនៃអនុសញ្ញានេះ ភាគីជាប់កិច្ចសន្យាត្រូវធ្វើឲ្យប្រាកដថា ត្រូវធ្វើឲ្យបានប្រសើរ ជាបន្ទាន់ដើម្បីលើកកម្ពស់សុវត្ថិភាពដល់រោងចក្រនុយក្លេអ៊ែរ។ ប្រសិនបើការលើកកម្ពស់នោះមិនអាចទទួលបានជោគជ័យ ផែនការដែលនឹងត្រូវអនុវត្តគឺបិទរោងចក្រនុយក្លេអ៊ែរ ឲ្យបានលឿនតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន។ ពេលវេលានៃការបិទនឹងអាចយកមកពិចារណាលើខ្លឹមសារទាំងមូល និងជម្រើសផ្សេងទៀត ព្រមទាំងផលប៉ះពាល់លើសេដ្ឋកិច្ច បរិស្ថាន និងសង្គម។

(ខ) នីតិកម្ម និងបទបញ្ជា

មាត្រា៧. ទម្រង់នីតិកម្ម និងបទបញ្ជា

១.បណ្តាភាគីជាប់កិច្ចសន្យា ត្រូវបង្កើតនិងរក្សានូវទម្រង់នីតិកម្ម និងបទបញ្ជា ដើម្បីគ្រប់គ្រងសុវត្ថិភាពរោងចក្រនុយក្លេអ៊ែរ ។

២.ទម្រង់នីតិកម្ម និងបទបញ្ជាត្រូវផ្តល់នូវ:

(១) ការបង្កើតឡើងនូវការអនុវត្តតម្រូវការសុវត្ថិភាពជាតិ និង បទបញ្ជា។

(២) ចំណាត់ថ្នាក់អាជ្ញាប័ណ្ណចំពោះរោងចក្រនុយក្លេអ៊ែរ និង ការហាមប្រាមប្រតិបត្តិការ រោងចក្រនុយក្លេអ៊ែរ ដោយគ្មានអាជ្ញាប័ណ្ណ ។

(៣) ត្រួតពិនិត្យបទបញ្ជា និង ការប៉ាន់ប្រមាណលើរោងចក្រនុយក្លេអ៊ែរ ចំពោះការអនុវត្តឲ្យបាន ត្រឹមត្រូវជាមួយបទបញ្ជា និងអាណត្តិ នៃអាជ្ញាប័ណ្ណ ។

(៤) ការអនុវត្តច្បាប់ ដែលចូលជាធរមានបទបញ្ជានិងអាណត្តិ នៃអាជ្ញាប័ណ្ណ រួមមានការផ្អាក ការកែប្រែ ឬ ការដកហូតមកវិញ ។

មាត្រា៨. គណៈកម្មការនិយ័តកម្ម

១.បណ្តាភាគីជាប់កិច្ចសន្យា ត្រូវបង្កើត ឬ រៀបចំគណៈកម្មការនិយ័តកម្ម ដើម្បីប្រគល់ជូនឲ្យការអនុវត្តច្បាប់ បទបញ្ជាដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៧ និងផ្តល់ជូន ហិរញ្ញវត្ថុ សមត្ថកិច្ច សិទ្ធិអំណាចឲ្យបានគ្រប់គ្រាន់ និងធនធានមនុស្ស ដើម្បីទទួលខុស

ត្រូវរៀងៗខ្លួន។
២. បណ្តាភាគីជាប់កិច្ចសន្យា ត្រូវចាត់វិធានការឲ្យបានសមរម្យ ដើម្បីធ្វើឲ្យប្រាកដថា មានការដាច់ពីគ្នាស្រឡះ រវាងតួនាទីរបស់ គណៈកម្មការនិយ័តកម្ម និង គណៈកម្មការ ឬ អង្គការផ្សេងទៀតដែលពាក់ពន្ធ័ជាមួយការផ្សព្វផ្សាយ និងការប្រើប្រាស់ថាមពលនុយក្លេអ៊ែរ ។

មាត្រា៩. ការទទួលខុសត្រូវនៃអ្នកកាន់កាប់អាជ្ញាប័ណ្ណ

បណ្តាភាគីជាប់កិច្ចសន្យា ត្រូវធ្វើឲ្យបានប្រាកដថា ការទទួលខុសត្រូវចម្បងសម្រាប់ សុវត្ថិភាព រោងចក្រនុយក្លេអ៊ែររួមជាមួយអ្នកកាន់កាប់អាជ្ញាប័ណ្ណពាក់ព័ន្ធ ត្រូវចាត់វិធានការឲ្យបានសមរម្យ និងធ្វើឲ្យប្រាកដថា អ្នកកាន់កាប់អាជ្ញាប័ណ្ណនីមួយៗ ធ្វើតាមការទទួលខុសត្រូវរបស់ខ្លួន ។

(គ) សុវត្ថិភាពទូទៅ

មាត្រា១០. អាទិភាពសុវត្ថិភាព

១. បណ្តាភាគីជាប់កិច្ចសន្យា ត្រូវចាត់វិធានការឲ្យបានសមរម្យ ដើម្បីធ្វើឲ្យប្រាកដថា អង្គការទាំងអស់បានចូលរួម ក្នុងសកម្មភាពផ្ទាល់ទាក់ទងនឹងរោងចក្រនុយក្លេអ៊ែរ និងត្រូវបង្កើតគោលនយោបាយដែលអាចផ្តល់អាទិភាព តាមពេលដែលសមស្រប ចំពោះសុវត្ថិភាពនុយក្លេអ៊ែរ ។

មាត្រា១១. ហិរញ្ញវត្ថុ និង ធនធានមនុស្ស

១. បណ្តាភាគីជាប់កិច្ចសន្យា ត្រូវចាត់វិធានការឲ្យបានសមរម្យ ដើម្បីធ្វើឲ្យប្រាកដថា មានធនធានហិរញ្ញវត្ថុគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់គាំពារដល់ដំណើរការរបស់ខ្លួន អំពីសុវត្ថិភាពរោងចក្រនុយក្លេអ៊ែរនីមួយៗ ។
២. បណ្តាភាគីជាប់កិច្ចសន្យា ត្រូវចាត់វិធានការឲ្យបានសមរម្យ ដើម្បីធ្វើឲ្យប្រាកដថា មានចំនួនបុគ្គលិកមានសមត្ថភាពគ្រប់គ្រាន់ ដោយមានការសិក្សាសមរម្យ ការហ្វឹកហាត់ និងការហ្វឹកហាត់សារជាថ្មី ដែលអាចធ្វើបានសម្រាប់សកម្មភាពទាក់ទងទៅនឹងសុវត្ថិភាព និងសម្រាប់រោងចក្រនុយក្លេអ៊ែរនីមួយៗ ក្នុងដំណើរការរបស់ខ្លួន ។

មាត្រា១២. កត្តាមនុស្ស

បណ្តាភាគីជាប់កិច្ចសន្យា ត្រូវចាត់វិធានការឲ្យបានសមរម្យ ដើម្បីធ្វើឲ្យប្រាកដថា សមត្ថភាពនិងការកំណត់នៃសមត្ថភាពធ្វើការងាររបស់បុគ្គលិក ត្រូវពិចារណាក្នុងដំណើរការនៃរោងចក្រនុយក្លេអ៊ែរ ។

មាត្រា១៣. ការធានាគុណភាព

បណ្តាភាគីជាប់កិច្ចសន្យា ត្រូវចាត់វិធានការឲ្យបានសមរម្យ ដើម្បីធ្វើឲ្យកម្មវិធីធានាគុណភាព ត្រូវបង្កើតឡើង និងអនុវត្តក្នុងបំណងផ្តល់ទំនុកចិត្ត អំពីតម្រូវការច្បាស់លាស់សម្រាប់សកម្មភាពសំខាន់ៗទាំងអស់ចំពោះសុវត្ថិភាពនុយក្លេអ៊ែរ ដែលត្រូវបានបំពេញឲ្យដំណើរការរោងចក្រនុយក្លេអ៊ែរ ។

មាត្រា១៤. ការវាយតម្លៃ និងការផ្ទៀងផ្ទាត់ នៃសុវត្ថិភាព

បណ្តាភាគីជាប់កិច្ចសន្យាត្រូវចាត់វិធានការឲ្យសមរម្យ ដើម្បីធ្វើឲ្យប្រាកដថា៖

(១) ការវាយតម្លៃសុវត្ថិភាពជាប្រព័ន្ធ និងធំទូលាយ ត្រូវបានគេអនុវត្តមុនការសាងសង់ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃរោងចក្រនុយក្លេអ៊ែរក្នុងដំណើរការរបស់ខ្លួន ។ ការប៉ាន់ប្រមាណនោះត្រូវធ្វើជាឯកសារឲ្យបានល្អ កែតម្រូវឲ្យបានជាប្រចាំដោយប្រតិបត្តិការតាមពិសោធន៍ និងព័ត៌មានសុវត្ថិភាពសំខាន់ៗថ្មី និងត្រួតពិនិត្យឡើងវិញ ស្ថិតក្រោមសិទ្ធិអំណាចរបស់គណៈកម្មការនិយ័តកម្ម ។

(២) ការផ្ទៀងផ្ទាត់ ដោយការវិភាគ ការស៊ើបអង្កេត ការសាកល្បង និងការត្រួតពិនិត្យ ត្រូវបានគេអនុវត្តឲ្យប្រាកដថា លក្ខណៈច្បាប់ និងប្រតិបត្តិការនៃរោងចក្រនុយក្លេអ៊ែរអាចបន្តស្របតាមការរៀបចំតម្រូវការអនុវត្តសុវត្ថិភាពថ្នាក់ជាតិ និងល័ក្ខខ័ណ្ឌ និងការកំណត់ប្រតិបត្តិការ ។

មាត្រា១៥. ការការពារចំហាយវិទ្យុសកម្ម

បណ្តាភាគីជាប់កិច្ចសន្យា ត្រូវចាត់វិធានការឲ្យបានសមរម្យដើម្បីធ្វើឲ្យប្រាកដថា រាល់ប្រតិបត្តិការ នៃការចេញចំហាយវិទ្យុសកម្មទៅលើកម្មករ និងសាធារណជនដោយរោងចក្រនុយក្លេអ៊ែរត្រូវរក្សាឲ្យបានកម្រិតទាប ហើយគ្មានបុគ្គលណាមួយត្រូវបានទទួលរងនូវកម្រិតវិទ្យុសកម្មដែលលើសពីការដាក់បញ្ញត្តិពីកម្រិតកំណត់ថ្នាក់ជាតិឡើយ ។

មាត្រា១៦. ការត្រៀមទុកក្នុងករណីបន្ទាន់

១.បណ្តាភាគីជាប់កិច្ចសន្យា ត្រូវចាត់វិធានការឲ្យបានសមរម្យ ដើម្បីធ្វើឲ្យប្រាកដថា ឲ្យមានផែនការសង្គ្រោះបន្ទាន់នឹងកន្លែង និងឆ្ងាយពីកន្លែងដោយមានការសាកល្បងជាប់ជាប្រចាំ សម្រាប់រោងចក្រនុយក្លេអ៊ែរ និងគ្របដណ្តប់នូវ រាល់សកម្មភាពដែលត្រូវអនុវត្តក្នុងគ្រាអាសន្ន ។

២.បណ្តាភាគីជាប់កិច្ចសន្យា ត្រូវចាត់វិធានការឲ្យបានសមរម្យ ដើម្បីធ្វើឲ្យប្រាកដថា ពេលដែលពួកគេទំនងជាទទួលរងនូវគ្រោះថ្នាក់ដោយវិទ្យុសកម្ម ប្រជាពលរដ្ឋរបស់ខ្លួន និងអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច នៃរដ្ឋដែលនៅជិតរោងចក្រនុយក្លេអ៊ែរ ត្រូវបានគេផ្តល់ព័ត៌មានឲ្យបានត្រឹមត្រូវដើម្បីឆ្លើយតប និងមានផែនការសង្គ្រោះបន្ទាន់។

៣.បណ្តាភាគីជាប់កិច្ចសន្យា ដែលគ្មានរោងចក្រនុយក្លេអ៊ែរនៅលើទឹកដីរបស់ខ្លួន ពេលដែលពួកគេទំនងជាទទួលរងនូវគ្រោះថ្នាក់ដោយវិទ្យុសកម្មពីរោងចក្រនុយក្លេអ៊ែរដែលនៅជិតខាង ត្រូវចាត់វិធានការឲ្យបានសមរម្យដើម្បីត្រៀមទុក និងសាកល្បងផែនការសង្គ្រោះបន្ទាន់ក្នុងដែនដីរបស់ខ្លួន ដែលគ្របដណ្តប់ដោយសកម្មភាព ក្នុងគ្រាអាសន្ន ។

(ឃ) សុវត្ថិភាព ក្នុងការដំឡើង

មាត្រា១៧. ការផ្តល់ទីតាំង

បណ្តាភាគីជាប់កិច្ចសន្យា ត្រូវចាត់វិធានការឲ្យសមរម្យ ដើម្បីធ្វើឲ្យប្រាកដថា នីតិវិធីសមរម្យត្រូវបានគេបង្កើត និងអនុវត្តៈ

(១) វាយតម្លៃកត្តាពាក់ព័ន្ធ និងទីកន្លែងដែលប្រហែលជាប៉ះពាល់នឹងសុវត្ថិភាព នៃដំណើរការរបស់រោងចក្រនុយក្លេអ៊ែរ ។

(២) វាយតម្លៃពីផលប៉ះពាល់នូវសុវត្ថិភាពលើ បុគ្គល សង្គម និង បរិស្ថាន ដោយសាររោងចក្រនុយក្លេអ៊ែរ ដែលបានស្នើសុំ ។

(៣)វាយតម្លៃសារជាថ្មីពីកត្តាពាក់ព័ន្ធ និងចាំបាច់ទាំងអស់ដូចមានចែងក្នុងវាក្យខណ្ឌ (១) និង (២) ដើម្បីធ្វើឲ្យប្រាកដថា ការទទួលយកបាននូវសុវត្ថិភាពនៃរោងចក្រនុយក្លេអ៊ែរ ។

(៤)ពិគ្រោះពិភាក្សា និងបណ្តាភាគីជាប់កិច្ចសន្យាដែលនៅជិតរោងចក្រនុយក្លេអ៊ែរ ពេលដែលពួកគេទំនងជាប៉ះពាល់ ដោយរោងចក្រនោះពេលដែលការស្នើសុំត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានចាំបាច់ទៅភាគីជាប់កិច្ចសន្យាដើម្បីអាចឲ្យពួកគេធ្វើការវាយតម្លៃ និងធ្វើការប៉ាន់ប្រមាណដោយខ្លួនគេ ដូចជាផលប៉ះពាល់សុវត្ថិភាពក្នុងទឹកដីរបស់គេពីរោងចក្រនុយក្លេអ៊ែរនោះ ។

មាត្រា១៨. ការរៀបចំ និង ការសាងសង់

បណ្តាភាគីជាប់កិច្ចសន្យា ត្រូវចាត់វិធានការឲ្យបានសមរម្យដើម្បីធ្វើឲ្យប្រាកដថា៖

(១) ការរៀបចំ និងការសាងសង់ នៃរោងចក្រនុយក្លេអ៊ែរ ត្រូវផ្តល់ជូននូវកម្រិតដែលអាចឲ្យជឿទុកចិត្តបានច្រើន និងរបៀបនៃការការពារឲ្យបានរឹងមាំ ទប់ទល់នឹងការលេចធ្លាយវិទ្យុសកម្ម ដោយការពារការកើតឡើងគ្រោះមហន្តរាយ និងដើម្បីកាត់បន្ថយផលវិបាកវិទ្យុសកម្មប្រសិនបើមានការកើតឡើង ។

(២)បច្ចេកវិទ្យាដែលបានរៀបចំ និងសាងសង់រោងចក្រនុយក្លេអ៊ែរ ត្រូវតែបង្ហាញពីបទពិសោធ ឬ គុណភាពដោយការសាកល្បង ឬ ការវិភាគ ។

(៣)ការរៀបចំរោងចក្រនុយក្លេអ៊ែរ ត្រូវធ្វើឲ្យមានការជឿទុកចិត្តបាន ស្ថិរភាព និងប្រតិបត្តិការចាត់ចែង ឲ្យបានងាយស្រួល ដោយមានការពិចារណាច្បាស់លាស់លើកត្តាមនុស្ស និងការពាក់ព័ន្ធគ្រឿងម៉ាស៊ីន ។

មាត្រា១៩. ប្រតិបត្តិការ

បណ្តាភាគីជាប់កិច្ចសន្យា ត្រូវចាត់វិធានការឲ្យបានសមរម្យ ដើម្បីធ្វើឲ្យប្រាកដថា

(១)សិទ្ធិអំណាចដំបូង ដើម្បីប្រតិបត្តិការរោងចក្រនុយក្លេអ៊ែរ គឺផ្អែកលើការវិភាគសុវត្ថិភាពសមរម្យ និងការប្រព្រឹត្តទៅនូវកម្មវិធីដើម្បីបង្ហាញឲ្យឃើញថា ការដំឡើងដូចដែលបានសាងសង់ គឺដូចគ្នានឹងការរៀបចំទុក និងតម្រូវការសុវត្ថិភាព។

(២)ល័ក្ខខ័ណ្ឌ និងការកំណត់ប្រតិបត្តិការ ត្រូវយកតាមពីការវិភាគសុវត្ថិភាព ការសាកល្បង និងបទពិសោធប្រតិ-បត្តិការ ត្រូវបានគេកំណត់យ៉ាងច្បាស់ និងត្រូវបានគេកែប្រែ បើចាំបាច់ដើម្បីកំណត់ព្រំដែនសុវត្ថិភាព សម្រាប់ប្រតិបត្តិការ ។

(៣)ប្រតិបត្តិការ ការថែទាំ ការត្រួតពិនិត្យ និងការសាកល្បង នៃរោងចក្រនុយក្លេអ៊ែរ ត្រូវបានធ្វើឡើងស្របតាម នីតិវិធី ។

(៤)នីតិវិធីត្រូវបានគេបង្កើតឡើង សម្រាប់ការឆ្លើយតបចំពោះគ្រោះមហន្តរាយ និងគ្រោះថ្នាក់ដែលអាចកើតមានឡើងជាយថាហេតុ ។

(៥) ការផ្តល់បច្ចេកទេស និងវិស្វកម្មចាំបាច់ ក្នុងវិស័យដែលទាក់ទិននឹងសុវត្ថិភាព គឺត្រូវតែមានក្នុងដំណើរការ រោងចក្រនុយក្លេអ៊ែរ ។

(៦) ឧប្បត្តិហេតុទៅនឹងសុវត្ថិភាព ត្រូវរាយការណ៍ឲ្យបានទាន់ពេលវេលា ដោយអ្នកកាន់កាប់អាជ្ញាប័ណ្ណដែលពាក់ព័ន្ធ ជូនទៅគណៈកម្មការនិយ័តកម្ម ។

(៧) កម្មវិធី ដែលប្រមូលបាន និងវិភាគប្រតិបត្តិការ បទពិសោធត្រូវបង្កើតឡើង លទ្ធផលដែលទទួលបាន និងការសន្និដ្ឋានត្រូវគូសបញ្ជាក់នឹងធ្វើឡើង ហើយយន្តការដែលមានស្រាប់ត្រូវប្រើ ដើម្បីចែករំលែកបទពិសោធសំខាន់ៗ ជាមួយគណៈកម្មការអន្តរជាតិ អង្គការប្រតិបត្តិការដទៃទៀត និងគណៈកម្មការនិយ័តកម្ម ។

(៨) អាយុកាលនៃកាកសំណល់វិទ្យុសកម្មចេញមកពីប្រតិបត្តិការរោងចក្រនុយក្លេអ៊ែរ ត្រូវរក្សាឲ្យមានកម្រិតទាបបំផុតសម្រាប់ដំណើរការដែលពាក់ព័ន្ធ ទាំងក្នុងសកម្មភាព និងបរិមាណ ។ ការប្រើប្រាស់ និង ការស្តុកទុក ទាំងកាកសំណល់ និងឥន្ធនៈ ដែលទាក់ទងផ្ទាល់នឹងប្រតិបត្តិការក្នុងកន្លែងតែមួយដែលមានរោងចក្រនុយក្លេអ៊ែរ ត្រូវពិចារណាតាមល័ក្ខខ័ណ្ឌ និងការបំផ្លាញចោល។

ជំពូក៣. ការជួបប្រជុំភាគីជាប់កិច្ចសន្យា

មាត្រា២០. រំលឹកការប្រជុំឡើងវិញ

១.បណ្តាភាគីជាប់កិច្ចសន្យាទាំងអស់នឹងជួបប្រជុំ (ហៅកាត់ថា "រំលឹកការប្រជុំឡើងវិញ") ក្នុងបំណងរំលឹកឡើងវិញនូវរាល់របាយការណ៍ដែលបានដាក់ជូន អនុលោមតាម មាត្រា៥ យោងតាមនីតិវិធីដែលបានអនុម័ត ស្ថិតក្រោមមាត្រា២២ ។

២.ប្រធានបទក្នុងបញ្ញត្តិក្នុងមាត្រា២៤ អនុក្រុមរួមមានតំណាងមកពីភាគីជាប់កិច្ចសន្យានឹងអាចត្រូវបានគេបង្កើត និងដើរតួនាទីអំឡុងពេលពិនិត្យឡើងវិញ ការប្រជុំដែលចាត់ទុកថាជាការចាំបាច់ក្នុងគោលបំណងត្រួតពិនិត្យយ៉ាងជាក់លាក់ នូវប្រធានបទដែលមានក្នុងរបាយការណ៍ ។

៣.បណ្តាភាគីជាប់កិច្ចសន្យា ត្រូវមានឱកាសសមស្រប ដើម្បីពិភាក្សារបាយការណ៍ដែលបានដាក់ជូនភាគីជាប់កិច្ចសន្យាដទៃទៀត និងស្វែងរកការបញ្ជាក់នូវរបាយការណ៍នោះ ។

មាត្រា២១. កាលវិភាគ

១.ការត្រៀមរៀបចំកិច្ចប្រជុំនឹងត្រូវប្រព្រឹត្តឡើង មិនឲ្យលើសពី រយៈពេល ៦ខែ បន្ទាប់ពីថ្ងៃ ចូលជាធរមាន នៃអនុសញ្ញានេះ។

២.នៅពេលរៀបចំកិច្ចប្រជុំ បណ្តាភាគីជាប់កិច្ចសន្យាទាំងអស់ ត្រូវកំណត់កាលបរិច្ឆេទសម្រាប់ការប្រជុំត្រួតពិនិត្យសារឡើងវិញជាលើកដំបូង។ កិច្ចប្រជុំត្រួតពិនិត្យសារឡើងវិញនេះនឹងត្រូវបានប្រព្រឹត្តធ្វើឡើងឲ្យបានលឿន តាមដែលអាចធ្វើទៅបាន ប៉ុន្តែមិនឲ្យលើសពី៣០ខែ បន្ទាប់ពីថ្ងៃចូលជាធរមាននៃអនុសញ្ញានេះ ។

៣.នៅពេលប្រជុំត្រួតពិនិត្យសារឡើងវិញម្តងៗ បណ្តាភាគីជាប់កិច្ចសន្យាទាំងអស់ ត្រូវកំណត់កាលបរិច្ឆេទ សម្រាប់ការប្រជុំបន្ទាប់ ។ ចន្លោះពេល រវាងកិច្ចប្រជុំត្រួតពិនិត្យសារជាថ្មីឡើងវិញ នឹងមិនឲ្យលើសពីរយៈពេល៣ឆ្នាំ ។

មាត្រា២២. របៀបរៀបចំនីតិវិធី

១.ការត្រៀមរៀបចំកិច្ចប្រជុំនឹងត្រូវប្រព្រឹត្តឡើងអនុលោមតាមមាត្រា២១ បណ្តាភាគីជាប់កិច្ចសន្យាទាំងអស់ ត្រូវរៀបចំ និងអនុម័តដោយមតិឯកច្ឆ័ន្ទនូវបញ្ញត្តិនៃនីតិវិធី និងបញ្ញត្តិហិរញ្ញវត្ថុ ។ បណ្តាភាគីជាប់កិច្ចសន្យាទាំងអស់ ត្រូវបង្កើតបញ្ញត្តិពិសេសយោងតាមនីតិវិធីច្បាប់។

(១) គោលការណ៍ណែនាំចំពោះបែបបទ និង រចនាសម្ព័ន្ធ នៃរបាយការណ៍ ដែលត្រូវបានដាក់ជូន អនុលោមតាមមាត្រា៥ ។

(២) កាលបរិច្ឆេទការដាក់ជូនរបាយការណ៍ ។

(៣) ដំណើរការត្រួតពិនិត្យសារឡើងវិញនូវរបាយការណ៍ ។

២.កិច្ចប្រជុំត្រួតពិនិត្យសារឡើងវិញ បណ្តាភាគីជាប់កិច្ចសន្យាទាំងអស់ ប្រសិនបើចាំបាច់ អាចពិនិត្យឡើងវិញ នូវរបៀបបង្កើតឡើងដោយអនុលោមតាមវាក្យខណ្ឌ(១)-(៣) ខាងលើ និងអនុម័តការកែប្រែ ដោយមតិឯកច្ឆន្ទប្រសិនបើមិនបានផ្តល់នូវបញ្ញត្តិស្របតាមនីតិវិធីច្បាប់។ គេអាចធ្វើវិសោធនកម្មបានផងដែរ នូវបញ្ញត្តិនីតិវិធី និងបញ្ញត្តិហិរញ្ញវត្ថុ ដោយមតិឯកច្ឆន្ទ។

មាត្រា២៣. ការប្រជុំវិសាមញ្ញ

ការប្រជុំវិសាមញ្ញមួយ នៃបណ្តាភាគីជាប់កិច្ចសន្យាទាំងអស់ ត្រូវប្រព្រឹត្តឡើងៈ

(១) ប្រសិនបើត្រូវបានគេយល់ព្រមដោយមតិភាគច្រើនដាច់ខាតនៃបណ្តាភាគីជាប់កិច្ចសន្យាដែលមានវត្តមាន និង

បោះឆ្នោតក្នុងសម័យប្រជុំនោះ ការបោះឆ្នោតអនុប្បវាទ ត្រូវបានគេចាត់ទុកថាជាការបោះឆ្នោតដែរ

(២) តាមសំណើស្នើសុំជាលាយល័ក្ខណ៍អក្សររបស់ភាគីជាប់កិច្ចសន្យាមួយក្នុងរយៈពេល ០៦ខែ នៃសំណើនេះ ត្រូវបានគេទាក់ទងទៅបណ្តាភាគីជាប់កិច្ចសន្យាទាំងអស់ និងការជូនដំណឹងដែលបានទទួលដោយលេខាធិការដ្ឋានដូចមានចែងក្នុងមាត្រា២៨ តាមសំណើដែលបានគាំទ្រដោយមតិភាគច្រើនរបស់បណ្តាភាគីជាប់កិច្ចសន្យាទាំងអស់នោះ ។

មាត្រា២៤. ការចូលរួមប្រជុំ

១.ភាគីជាប់កិច្ចសន្យានីមួយៗ ត្រូវចូលរួមកិច្ចប្រជុំនៃភាគីជាប់កិច្ចសន្យា និងត្រូវមានវត្តមានក្នុងកិច្ចប្រជុំនោះ តំណាងដោយប្រតិភូ១រូប ដោយផ្លាស់ប្តូរគ្នា ដូចជា អ្នកជំនាញ និងទីប្រឹក្សា បើចាត់ទុកជាករណីចាំបាច់ ។

២.បណ្តាភាគីជាប់កិច្ចសន្យាទាំងអស់ អាចធ្វើការអញ្ជើញដោយមតិឯកច្ឆន្ទដល់អង្គការអន្តររដ្ឋាភិបាលណាមួយដែលមានសមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងដោយអនុសញ្ញានេះដើម្បីចូលរួម ឬ ធ្វើអ្នកសង្កេតការណ៍រាល់ការប្រជុំ ឬ សម័យប្រជុំជាក់លាក់ណាមួយ។ អ្នកសង្កេតការណ៍ទាំងអស់នឹងតម្រូវឲ្យយល់ព្រមទទួលជាលាយល័ក្ខណ៍អក្សរ នៅមុនពេលប្រជុំ ស្របតាមមាត្រា២៧ ។

មាត្រា២៥. របាយការណ៍សង្ខេប

បណ្តាភាគីជាប់កិច្ចសន្យាទាំងអស់ត្រូវអនុម័ត ជាឯកច្ឆន្ទនឹងធ្វើឲ្យមានប្រយោជន៍ជាសាធារណៈនូវឯកសារ ដែលត្រូវបានពិភាក្សាដោះស្រាយបញ្ហា និងសេចក្តីសន្និដ្ឋាន ដែលបានអនុម័តក្នុងពេលប្រជុំ ។

មាត្រា២៦. ភាសា

១.ភាសាក្នុងកិច្ចប្រជុំនៃភាគីជាប់កិច្ចសន្យារួមមាន ភាសា អារ៉ាប់ ចិន អង់គ្លេស បារាំង រុស្ស៊ី និងភាសាអេស្ប៉ាញប្រសិនបើមិនបានផ្តល់ក្នុងបញ្ញត្តិនៃនីតិវិធី ។

២.របាយការណ៍ដែលបានដាក់ជូនអនុលោមតាមមាត្រា៥ ត្រូវបានគេរៀបចំជាភាសាជាតិ សម្រាប់ដាក់ជូនភាគីជាប់កិច្ចសន្យា ឬ ក៏ជាភាសាតែមួយដែលត្រូវបានឯកភាពក្នុងបញ្ញត្តិនៃនីតិវិធី ។ ប្រសិនបើរបាយការណ៍ដែលត្រូវបានគេដាក់ជូនជាភាសាជាតិ ជាភាសាដែលគេបានកំណត់ ការបកប្រែរបាយការណ៍ទៅជាភាសាមួយដែលគេបានកំណត់ដែលផ្តល់ដោយភាគីជាប់កិច្ចសន្យា ។

៣.ថ្វីបើមានល័ក្ខខ័ណ្ឌនៃកថាខណ្ឌ២ ប្រសិនបើចង់កែប្រែ លេខាធិការដ្ឋាននឹងទទួលយកការបកប្រែជាភាសា ដែលគេបានកំណត់សម្រាប់របាយការណ៍ដែលត្រូវដាក់ជូនក្នុងកិច្ចប្រជុំ។

មាត្រា២៧. ការសម្ងាត់

១.បញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញានេះនឹងមិនប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិ និងកាតព្វកិច្ច នៃភាគីជាប់កិច្ចសន្យាស្ថិតក្រោមច្បាប់របស់គេដើម្បីការពារព័ត៌មានពីការបែកការសម្ងាត់ ។ សម្រាប់គោលបំណងនៃមាត្រានេះ " ព័ត៌មាន" រួមទាំង ព័ត៌មាន ដទៃទៀត(១) ទិន្នន័យផ្ទាល់ខ្លួន(២) ព័ត៌មានដែលត្រូវការពារដោយសិទ្ធិបញ្ញា ឬដោយជំនឿទុកចិត្តខាងពាណិជ្ជកម្ម និងឧស្សាហកម្ម (៣) ព័ត៌មានទាក់ទងនឹងសន្តិសុខជាតិឬ ការការពាររូបវន្តវត្ថុធាតុនុយក្លេអ៊ែរ ឬ រោងចក្រនុយក្លេអ៊ែរ។

២.បរិបទនៃអនុសញ្ញានេះ ពេលភាគីជាប់កិច្ចសន្យាផ្តល់ព័ត៌មាន ដែលកំណត់ការពារដូចចែង ក្នុងកថាខ័ណ្ឌ១ ដូចនេះព័ត៌មាននោះត្រូវបានគេប្រើសម្រាប់គោលបំណងគោរពនិងជាការសម្ងាត់ ។

៣.មាតិកានៃការពិភាក្សាអំឡុងពេលការត្រួតពិនិត្យសារឡើងវិញនូវរបាយការណ៍ដោយបណ្តាភាគីជាប់កិច្ចសន្យាក្នុងកិច្ចប្រជុំនីមួយៗត្រូវតែចាត់ទុកជាការសម្ងាត់ ។

មាត្រា២៨. លេខាធិការដ្ឋាន

១.ទីភ្នាក់ងារថាមពលបរមាណូអន្តរជាតិ (ហៅកាត់ថា " ទីភ្នាក់ងារ") នឹងផ្តល់លេខាធិការដ្ឋាន សម្រាប់កិច្ចប្រជុំភាគីជាប់កិច្ចសន្យាៈ

២.លេខាធិការដ្ឋានត្រូវៈ

(១) កោះប្រជុំ រៀបចំ និងបម្រើដល់ការប្រជុំ នៃបណ្តាភាគីជាប់កិច្ចសន្យាទាំងអស់ ។

(២) បញ្ជូនទៅ ភាគីជាប់កិច្ចសន្យានូវព័ត៌មានដែលទទួលបាន ឬ រៀបចំទុក ដោយយោងតាមបញ្ញត្តិ នៃអនុសញ្ញានេះ ។

ការចំណាយដោយទីភ្នាក់ងារ ក្នុងការអនុវត្តនូវតួនាទីដូចមានចែងក្នុងវាក្យខណ្ឌ(១) និង(២)ខាងលើត្រូវផ្គត់ផ្គង់ដោយទីភ្នាក់ងារដែលជាផ្នែកមួយនៃថវិការបស់ខ្លួន ។

៣. បណ្តាភាគីជាប់កិច្ចសន្យាទាំងអស់អាចស្នើសុំជាឯកច្ឆន្ទទៅទីភ្នាក់ងារដើម្បីផ្តល់សេវាកម្មផ្សេងទៀតក្នុងការគាំទ្រកិច្ចប្រជុំបណ្តាភាគីជាប់កិច្ចសន្យា។ទីភ្នាក់ងារអាចផ្តល់សេវាទាំងនោះប្រសិនបើត្រូវបានគេធ្វើឡើងក្នុងកម្មវិធីនិងថវិការបស់ខ្លួន។ ប្រសិនបើបញ្ហានេះមិនអាចប្រព្រឹត្តទៅរួច ទីភ្នាក់ងារអាចផ្តល់សេវានោះ បើការផ្តល់មូលនិធិស្ម័គ្រចិត្ត ត្រូវបានគេផ្តល់ឲ្យពីប្រភពផ្សេងៗ ។

ជំពូក៤. បញ្ញត្តិផ្សេងៗ និងអវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា២៩. ដំណោះស្រាយវិវាទ

ក្នុងព្រឹត្តការណ៍មានវិវាទ រវាងភាគីជាប់កិច្ចសន្យា២ ឬ ច្រើន ពាក់ព័ន្ធនឹងការបកប្រែ ឬ ការអនុវត្ត នៃអនុសញ្ញានេះ ភាគីជាប់កិច្ចសន្យាត្រូវពិភាក្សាក្នុងរង្វង់នៃកិច្ចប្រជុំភាគីជាប់កិច្ចសន្យា ដើម្បីធ្វើការដោះស្រាយនូវវិវាទនោះ ។

មាត្រា៣០. ការចុះហត្ថលេខា ការផ្តល់សច្ចាប័ន ការទទួលយក ការអនុម័ត ការយល់ព្រម

១.អនុសញ្ញានេះត្រូវបើកឲ្យចុះហត្ថលេខាដោយបណ្តារដ្ឋទាំងឡាយ នៅឯស្នាក់ការកណ្តាលនៃទីភ្នាក់ងារ នាទីក្រុង វីយែន (Vienna) ពីថ្ងៃទី ២០ ខែ សីហា ១៩៩៤ រហូតចូលជាធរមាន ។

២.អនុសញ្ញានេះជាប្រធានបទនៃការផ្តល់សច្ចាប័ន ការទទួលយក ឬ ការអនុម័តដោយរដ្ឋហត្ថលេខី ទាំងអស់ ។

៣.បន្ទាប់ពីការចូលជាធរមាន អនុសញ្ញានេះនឹងបើកឲ្យមានការយល់ព្រមពីបណ្តារដ្ឋទាំងអស់ ។

៤.(១) អនុសញ្ញានេះនឹង ត្រូវបានបើកឲ្យចុះហត្ថលេខា ឬ យល់ព្រមដោយអង្គការនានាក្នុងការធ្វើសមាហរណកម្ម ឲ្យតែអង្គការនោះស្ថិតក្នុងរដ្ឋអធិបតេយ្យ និងមានសមត្ថកិច្ចក្នុងការចរចា ការសម្រេច និងការអនុវត្តនៃកិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិដែលបានគ្របដណ្តប់ដោយអនុសញ្ញានេះ ។

(២) រាល់បញ្ហាក្នុងដែនសមត្ថកិច្ចក្នុងអង្គការនោះ ក្នុងនាមខ្លួនផ្ទាល់ត្រូវធ្វើការិយកម្មសិទ្ធិ និងបំពេញភាពទទួលខុសត្រូវដូចដែលអនុសញ្ញានេះបានកំណត់ដល់រដ្ឋភាគីទាំងអស់ ។

(៣) ពេលដែលក្លាយជាភាគីនៃអនុសញ្ញានេះ អង្គការនោះត្រូវទំនាក់ទំនងទៅអ្នកទទួលបញ្ញើ (Depositary) យោងតាមមាត្រា៣៤ ដើម្បីប្រកាសបង្ហាញឲ្យឃើញថា រដ្ឋទាំងនោះជាសមាជិកដែលមាត្រាទាំងឡាយនៃអនុសញ្ញានេះបានតម្រូវ ហើយវិសាលភាពនៃសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួនក្នុងវិស័យនេះត្រូវបានគ្របដណ្តប់ក្នុងគ្រប់មាត្រាទាំងអស់នោះរួចហើយឲ្យអនុវត្ត ។

(៤) អង្គការនោះមិនត្រូវបោះឆ្នោតថែមទៀតជូនរដ្ឋ ដែលជាសមាជិកទាំងអស់របស់ខ្លួនឡើយ។

៥. លិខិតុបករណ៍នៃការផ្តល់សច្ចាប័ន ការទទួលយក ការអនុម័តឬ ការយល់ព្រម ត្រូវបានដាក់តម្កល់ទុកនៅអ្នកទទួលបញ្ញើ (Depositary) ។

មាត្រា៣១. ការចូលជាធរមាន

១.អនុសញ្ញានេះនឹងចូលជាធរមានរយៈពេល ៩០ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីថ្ងៃដែលបានដាក់តម្កល់ទុកនៅអ្នកទទួលបញ្ញើ(Depositary) នៃលិខិតុបករណ៍ទី ២២ នៃការផ្តល់សច្ចាប័ន ការទទួលយក ឬ ការអនុម័ត រួមទាំងលិខិតុបករណ៍នៃរដ្ឋទាំង១៧ ដោយយ៉ាងហោចណាស់ប្រទេសនីមួយៗមានធាងចក្រនុយក្លេអ៊ែរ ដែលបានសម្រេចជាគជ័យយ៉ាងធំធេង ក្នុងវិស័យថាមពលនុយក្លេអ៊ែរ។

២.សម្រាប់រដ្ឋ ឬ អង្គការតំបន់នីមួយៗ នៃសមាហរណកម្មដែលបានផ្តល់សច្ចាប័ន ទទួលយក អនុម័ត ឬយល់ព្រមនឹងអនុសញ្ញានេះបន្ទាប់ពីថ្ងៃបានដាក់លិខិតុបករណ៍ចុងក្រោយដើម្បីបំពេញល័ក្ខខ័ណ្ឌដែលបានពន្យល់ក្នុងកថាខ័ណ្ឌ១ អនុសញ្ញានេះនឹងចូលជាធរមានរយៈពេល ៩០ថ្ងៃបន្ទាប់ពីថ្ងៃដាក់នៅអ្នកទទួលបញ្ញើ(Depositary) នូវលិខិតតុបករណ៍ឲ្យសមរម្យ ដោយរដ្ឋ ឬ អង្គការនោះ ។

មាត្រា៣២. ការធ្វើវិសោធនកម្មលើអនុសញ្ញា

១.បណ្តាភាគីជាប់កិច្ចសន្យាអាចស្នើសុំធ្វើវិសោធនកម្មលើអនុសញ្ញានេះ។ វិសោធនកម្មដែលត្រូវបានស្នើសុំនឹងត្រូវបានគេពិចារណានៅឯកិច្ចប្រជុំត្រួតពិនិត្យសារឡើងវិញ ឬ កិច្ចប្រជុំវិសាមញ្ញ។

២.អត្ថបទ នៃវិសោធនកម្មដែលបានស្នើសុំ និងហេតុផលនឹងត្រូវគេផ្តល់ទៅអ្នកទទួលបញ្ញើ(Depositary) ដែលនឹងផ្សព្វផ្សាយ សំណើទៅ ភាគីជាប់កិច្ចសន្យាភ្លាមៗ យ៉ាងហោចណាស់ ៩០ថ្ងៃមុនពេលកិច្ចប្រជុំដើម្បីដាក់ឲ្យធ្វើការពិចារណា។ យោបល់ដែលបានទទួលលើសំណើនោះនឹងត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយដោយអ្នកទទួលបញ្ញើ (Depositary) ទៅកាន់ភាគីជាប់កិច្ចសន្យា។

៣.ភាគីជាប់កិច្ចសន្យានឹងសម្រេចចិត្តបន្ទាប់ពីការពិចារណានៃវិសោធនកម្មដែលបានស្នើសុំនេះ ថាតើត្រូវអនុម័តដោយមតិឯកច្ឆន្ទ ឬ ដោយគ្មានមតិឯកច្ឆន្ទ ដើម្បីដាក់ជូនសន្និសីទការទូត។ សេចក្តីសម្រេចចិត្តដាក់វិសោធនកម្មដែលបានស្នើសុំជូនសន្និសីទការទូតនឹងតម្រូវឲ្យការបោះឆ្នោតយល់ព្រមដោយសម្លេងភាគច្រើនដាច់ខាត ២ភាគ៣ នៃបណ្តាភាគីជាប់កិច្ចសន្យាដែលមានវត្តមានក្នុងកិច្ចប្រជុំនោះ យ៉ាងហោចណាស់ចំនួនពាក់កណ្តាល នៃបណ្តាភាគីជាប់កិច្ចសន្យាដែលមានវត្តមានក្នុងពេលបោះឆ្នោតនោះ ។ ការបោះឆ្នោតអនុប្បវាទត្រូវចាត់ទុកថាជាការបោះឆ្នោតដែរ ។

៤.សន្និសីទការទូតត្រូវពិចារណា និងអនុម័តវិសោធនកម្មក្នុងអនុសញ្ញានេះនឹងត្រូវបានកោះប្រជុំដោយ អ្នកទទួលបញ្ញើ(Depositary) ហើយធ្វើឡើងមិនឲ្យហួសពីរយៈពេល១ឆ្នាំឡើយ បន្ទាប់ពីត្រូវបានសម្រេចស្របតាមកថាខណ្ឌ៣ នៃមាត្រានេះ ។ សន្និសីទការទូតត្រូវខិតខំប្រឹងប្រែងធ្វើឲ្យប្រាកដថា ការធ្វើវិសោធនកម្មនោះត្រូវបានអនុម័តដោយមតិជាឯកច្ឆន្ទ ។ ប្រសិនបើមិនអាចទៅរួច ការធ្វើវិសោធនកម្មនេះត្រូវអនុម័តដោយសម្លេងភាគច្រើន ២ភាគ៣ នៃ ភាគីជាប់កិច្ចសន្យា ។

៥.ការធ្វើវិសោធនកម្មនៃអនុសញ្ញានេះ ត្រូវអនុម័តអនុលោមតាមកថាខណ្ឌ៣ និង៤ខាងលើ គឺជាប្រធានបទ នៃការផ្តល់សច្ចាប័ន ការទទួលយក ការអនុម័ត ឬ ការបញ្ជាក់ប្រាប់ដោយភាគីជាប់កិច្ចសន្យានឹងចូលជាធរមានហើយភាគីជាប់កិច្ចសន្យាត្រូវផ្តល់សច្ចាប័នទទួលយកអនុម័តឬបញ្ជាក់ក្នុងរយៈពេល៩០ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីទទួលដោយអ្នកទទួលបញ្ញើ(Depositary) នៃលិខិតុបករណ៍ពាក់ព័ន្ធយ៉ាងហោចណាស់ ៣ភាគ៤ នៃភាគីជាប់កិច្ចសន្យា។ សម្រាប់ភាគីជាប់កិច្ចសន្យា ដែលបានផ្តល់

សច្ចាប័ន ទទួលយក អនុម័ត ឬ បញ្ជាក់ប្រាប់ការធ្វើវិសោធនកម្មនោះនឹងចូលជាធរមានរយៈពេល៩០ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីភាគីជាប់កិច្ចសន្យានោះបានដាក់លិខិតូបករណ៍ពាក់ព័ន្ធរបស់ខ្លួនរួច ។

មាត្រា៣៣. ការបដិសេធ

១.បណ្តាភាគីជាប់កិច្ចសន្យាណាមួយអាចបដិសេធនឹងអនុសញ្ញានេះ ដោយការជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅអ្នកទទួលបញ្ញើ (Depositary)។

២.ការបដិសេធនឹងចូលជាធរមាន ១ឆ្នាំបន្ទាប់ពីថ្ងៃទទួលបានការជូនដំណឹងដោយ អ្នកទទួលបញ្ញើ (Depositary) ឬ កាលបរិច្ឆេទពេលក្រោយ អាចត្រូវបានគេបញ្ជាក់ ក្នុងការជូនដំណឹង ។

មាត្រា៣៤. អ្នកទទួលបញ្ញើ(DEPOSITARY)

១.អគ្គនាយក នៃទីភ្នាក់ងារគឺជាអ្នកទទួលបញ្ញើ(Depositary) នៃអនុសញ្ញានេះ។

២. អ្នកទទួលបញ្ញើ(Depositary)និងជម្រាបជូន ភាគីជាប់កិច្ចសន្យានូវៈ

(១) ការចុះហត្ថលេខា នៃអនុសញ្ញានេះ និងការដាក់តំកល់លិខិតូបករណ៍នៃការផ្តល់សច្ចាប័ន ការទទួលយក ការអនុម័ត ឬ ការយល់ព្រម ស្របតាមមាត្រា៣០ ។

(២) កាលបរិច្ឆេទដែលអនុសញ្ញានេះចូលជាធរមាន អនុលោមតាមមាត្រា៣១ ។

(៣) ការជូនដំណឹងពីការបដិសេធនៃអនុសញ្ញានេះ និងកាលបរិច្ឆេទដែលបានកំណត់ យោងតាមមាត្រា៣៣ ។

(៤) វិសោធនកម្មដែលបានស្នើសុំក្នុងអនុសញ្ញានេះដែលត្រូវបានដាក់ជូនដោយបណ្តាភាគីជាប់កិច្ចសន្យា វិសោធនកម្មនោះ ត្រូវអនុម័តដោយសន្និសីទការទូត ឬ ដោយកិច្ចប្រជុំភាគីជាប់កិច្ចសន្យា ហើយកាលបរិច្ឆេទចូលជាធរមាន នៃវិសោធនកម្មនោះ យោងតាមមាត្រា៣២ ។

មាត្រា៣៥.អត្ថបទដែលបញ្ជាក់ពីភាពត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់

ប្រភពដើមនៃអនុសញ្ញានេះរួមមានភាសា អារ៉ាប់ ចិន អង់គ្លេស បារាំង រុស្ស៊ី និងភាសា អេស្ប៉ាញ និងជាអត្ថបទមានតម្លៃស្មើ និងត្រូវបានតំកល់ទុកនៅអ្នកទទួលបញ្ញើ (Depositary) និងផ្ញើជូនឯកសារថតចម្លងទៅគ្រប់បណ្តាភាគីជាប់កិច្ចសន្យា ។

INFCIRC/335
18 November 1986

International Atomic Energy Agency
Information Circular
(Unofficial electronic edition)

GENERAL Distr.
Original: ARABIC, CHINESE, ENGLISH FRENCH, RUSSIAN and SPANISH

Convention on Early Notification of a Nuclear Accident

INFCIRC/335 [178 kb]

[View Background Information and Latest Status (*100 KB)*]
[Declarations/Reservations (*158 KB)*]

[Arabic | Chinese | French| Russian | Spanish]

1. The Convention on Early Notification of a Nuclear Accident was adopted by the General Conference at its special session, 24-26 September 1986, and was opened for signature at Vienna on 26 September 1986 and at New York on 6 October 1986. It entered into force on 27 October 1986, i.e. thirty days after the date (26 September 1986) on which three States expressed their consent to be bound by the Convention, as required under Article 12 thereof.

2. The text of the Convention, taken from a certified copy, is reproduced herein for the information of all Members.

Convention on Early Notification of a Nuclear Accident

THE STATES PARTIES TO THIS CONVENTION,

AWARE that nuclear activities are being carried out in a number of States,

NOTING that comprehensive measures have been and are being take to ensure a high level of safety in nuclear activities, aimed at preventing nuclear accidents and minimizing the consequences of any such accident, should it occur,

DESIRING to strengthen further international co-operation in the safe development and use of nuclear energy,

CONVINCED of the need for States to provide relevant information about nuclear accidents as early as possible in order that transboundary radiological consequences can be minimized,

NOTING the usefulness of bilateral and multilateral arrangements on information exchange in this area,

HAVE AGREED as follows:

Article 1

Scope of application

1. This Convention shall apply in the event of any accident involving facilities or activities of a State Party or of persons or legal entities under its jurisdiction or control, referred to in paragraph 2 below, from which a release of radioactive material occurs or is likely to occur and which has resulted or may result in an international transboundary release that could be of radiological safety significance for another State.

2. The facilities and activities referred to in paragraph 1 are the following:

   a. any nuclear reactor wherever located;

   b. any nuclear fuel cycle facility;

   c. any radioactive waste management facility;

   d. the transport and storage of nuclear fuels or radioactive wastes;

   e. the manufacture, use, storage, disposal and transport of radioisotopes for agricultural, industrial, medical and related scientific and research purposes; and

   f. the use of radioisotopes for power generation in space objects.

Article 2

Notification and information

In the event of an accident specified in article 1 (hereinafter referred to as a "nuclear accident"), the State Party referred to in that article shall:

a. forthwith notify, directly or though the International Atomic Energy Agency (hereinafter referred to as the "Agency"), those States which are or may be physically affected as specified in article 1 and the Agency of the nuclear accident, its nature, the time of its occurrence and its exact location where appropriate; and

b. promptly provide the States referred to in sub-paragraph (a), directly or through the Agency, and the Agency with such available information relevant to minimizing the radiological consequences in those States, as specified in article 5.

Article 3

Other Nuclear Accidents

With a view to minimizing the radiological consequences, States Parties may notify in the event of nuclear accidents other than those specified in article 1.

Article 4

Functions of the Agency

The Agency shall:

a. forthwith inform States Parties, Member States, other States which are or may be physically affected as specified in article 1 and relevant international intergovernmental organizations (hereinafter referred to as "international organizations") of a notification received pursuant to

sub-paragraph (a) of article 2; and

b. promptly provide any State Party, Member State or relevant international organization, upon request, with the information received pursuant to sub-paragraph (b) of article 2.

Article 5

Information to be provided

1. The information to be provided pursuant to sub-paragraph (b) of article 2 shall comprise the following data as then available to the notifying State Party:

   a. the time, exact location where appropriate, and the nature of the nuclear accident;

   b. the facility or activity involved;

   c. the assumed or established cause and the foreseeable development of the nuclear accident relevant to the transboundary release of the radioactive materials;

   d. the general characteristics of the radioactive release, including, as far as is practicable and appropriate, the nature, probable physical and chemical form and the quantity, composition and effective height of the radioactive release;

   e. information on current and forecast meteorological and hydrological conditions, necessary for forecasting the transboundary release of the radioactive materials;

   f. the results of environmental monitoring relevant to the transboundary release of the radioactive materials;

   g. the off-site protective measures taken or planned;

   h. the predicted behaviour over time of the radioactive release.

2. Such information shall be supplemented at appropriate intervals by further relevant information on the development of the emergency situation, including its foreseeable or actual termination.

3. Information received pursuant to subparagraph (b) of article 2 may used without restriction, except when such information is provided in confidence by the notifying State Party.

Article 6

Consultations

A State Party providing information pursuant to sub-paragraph (b) of article 2 shall, as far as is reasonably practicable, respond promptly to a request for further information or consultations sought by an affected State Party with a view to minimizing the radiological consequences in that State.

Article 7

Competent authorities and points of contact

1. Each State Party shall make known to the Agency and to other States Parties, directly or

through the Agency, its competent authorities and point of contact responsible for issuing and receiving the notification and information referred to in article 2. Such points of contact and a focal point within the Agency shall be available continuously.

2. Each State Party shall promptly inform the Agency of any changes that may occur in the information referred to in paragraph 1.

3. The Agency shall maintain an up-to-date list of such national authorities and points of contact as well as points of contact of relevant international organizations and shall provide it to States Parties and Member States and to relevant international organizations.

Article 8

Assistance to States Parties

The Agency shall, in accordance with its Statute and upon a request of a State Party which does not have nuclear activities itself and borders on a State having an active nuclear programme but not Party, conduct investigations into the feasibility and establishment of an appropriate radiation monitoring system in order to facilitate the achievement of the objectives of this Convention.

Article 9

Bilateral and multilateral arrangements

In furtherance of their mutual interests, States Parties may consider, where deemed appropriate, the conclusion of bilateral or multilateral arrangements relating to the subject matter of this Convention.

Article 10

Relationship to other international agreements

This Convention shall not affect the reciprocal rights and obligations of State Parties under existing international agreements which relate to the matters covered by this Convention, or under future international agreements concluded in accordance with the object and purpose of this Convention.

Article 11

Settlement of disputes

1. In the event of a dispute between States Parties, or between a State Party and the Agency, concerning the interpretation or application of this Convention, the parties to the dispute shall consult with a view to the settlement of the dispute by negotiation or by any other peaceful means of settling disputes acceptable to them.

2. If a dispute of this character between States Parties cannot be settled within one year from the request for consultation pursuant to paragraph 1, it shall, at the request of any party to such a dispute, be submitted to arbitration or referred to the International Court of Justice for decision. Where a dispute is submitted to arbitration, if, within six months from the date of the request, the parties to the dispute are unable to agree on the organization of the arbitration, a party may request the President of the International Court of Justice or the Secretary- General of the United Nations to appoint one or more arbitrators. In cases of conflicting requests by the parties to the dispute, the request to the Secretary-General of the United Nations shall have priority.

3. When signing, ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention, a State may declare that it does not consider itself bound by either or both of the dispute settlement procedures provided for in paragraph 2. The other States Parties shall not be bound by a dispute settlement procedure provided for in paragraph 2 with respect to a State Party for which such a declaration is in force.

4. A State Party which has made a declaration in accordance with paragraph 3 may at any time withdraw it by notification to the depositary.

Article 12

Entry into force

1. This Convention shall be open for signature by all States and Namibia, represented by the United Nations Council for Namibia, at the Headquarters of the International Atomic Energy Agency in Vienna and at the Headquarters of the United Nations in New York, from 26 September 1986 and 6 October 1986 respectively, until its entry into force or for twelve months, whichever period is longer.

2. A State and Namibia, represented by the United Nations Council for Namibia, may express its consent to be bound by this Convention either by signature, or be deposit of an instrument of ratification, acceptance or approval following signature made subject to ratification, acceptance or approval, or by deposit of an instrument of accession. The instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the depositary.

3. This Convention shall enter into force thirty days after consent to be bound has been expressed by three States.

4. For each State expressing consent to be bound by this Convention after its entry into force, this Convention shall enter into force for that State thirty days after the date of expression of consent.

5.
   a. This Convention shall be open for accession, as provided for in this article, by international organizations and regional integration organizations constituted by sovereign States, which have competence in respect of the negotiation, conclusion and application of international agreements in matters covered by this Convention.

   b. In matters within their competence such organizations shall, on their own behalf, exercise the rights and fulfil the obligations which this Convention attributes to States Parties.

   c. When depositing its instrument of accession, such an organization shall communicate to the depositary a declaration indicating the extent of its competence in respect of matters covered by this Convention.

   d. Such an organization shall not hold any vote additional to those of its Member States.

Article 13

Provisional application

A State may, upon signature or at any later date before this Convention enters into force for it, declare that it will apply this Convention provisionally.

Article 14

Amendments

1. A State Party may propose amendments to this Convention. The proposed amendment shall be submitted to the depositary who shall circulate it immediately to all other States Parties.

2. If a majority of the States Parties request the depositary to convene a conference to consider the proposed amendments, the depositary shall invite all States Parties to attend such a conference to begin not sooner than thirty days after the invitations are issued. Any amendment adopted at the conference by a two-thirds majority of all States Parties shall be laid down in a protocol which is open to signature in Vienna and New York by all States Parties.

3. The protocol shall enter into force thirty days after consent to be bound has been expressed by three States. For each State expressing consent to be bound by the protocol after its entry into force, the protocol shall enter into force for the State thirty days after the date of expression of consent.

Article 15

Denunciation

1. A State Party may denounce this Convention by written notification to the depositary.

2. Denunciation shall take effect on year following the date on which the notification is received by the depositary.

Article 16

Depositary

1. The Director General of the Agency shall be the depositary of this Convention.

2. The Director General of the Agency shall promptly notify States Parties and all other States of:

   a. each signature of this Convention or any protocol of amendment;

   b. each deposit of an instrument of ratification, acceptance, approval or accession concerning this Convention of any protocol of amendment;

   c. any declaration or withdrawal thereof in accordance with article 11;

   d. any declaration of provisional application of this Convention in accordance with article 13;

   e. the entry into force of this Convention and of any amendment thereto; and

   f. any denunciation made under article 15.

Article 17

Authentic texts and certified copies

The original of this Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Director General of the International Atomic Energy Agency who shall send certified copies to States Parties and all other States.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized, have signed this Convention, open for signature as provided for in paragraph 1 of article 12.

ADOPTED by the General Conference of the International Atomic Energy Agency meeting in special session at Vienna on the twenty-sixth day of September one thousand nine hundred and eighty-six.

INF

IAEA - INFCIRC/449
5 July 1994

GENERAL Distr.
Original: ARABIC, CHINESE, ENGLISH, FRENCH, RUSSIAN, SPANISH

International Atomic Energy Agency
INFORMATION CIRCULAR

CONVENTION ON NUCLEAR SAFETY

1. The Convention on Nuclear Safety was adopted on 17 June 1994 by a Diplomatic Conference convened by the International Atomic Energy Agency at its Headquarters from 14 to 17 June 1994. The Convention will be opened for signature on 20 September 1994 during the thirty-eighth regular session of the Agency's General Conference and will enter into force on the ninetieth day after the date of deposit with the Depositary (the Agency's Director General) of the twenty-second instrument of ratification, acceptance or approval, including the instruments of seventeen States, having each at least one nuclear installation which has achieved criticality in a reactor core.

2. The text of the Convention as adopted is reproduced in the Annex hereto for the information of all Member States.

CONVENTION ON NUCLEAR SAFETY

PREAMBLE

THE CONTRACTING PARTIES

(i) Aware of the importance to the international community of ensuring that the use of nuclear energy is safe, well regulated and environmentally sound;

(ii) Reaffirming the necessity of continuing to promote a high level of nuclear safety worldwide;

(iii) Reaffirming that responsibility for nuclear safety rests with the State having jurisdiction over a nuclear installation;

(iv) Desiring to promote an effective nuclear safety culture;

(v) Aware that accidents at nuclear installations have the potential for transboundary impacts;

(vi) Keeping in mind the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material (1979), the Convention on Early Notification of a Nuclear Accident (1986), and the Convention on Assistance in the Case of a Nuclear Accident or Radiological Emergency (1986);

(vii) Affirming the importance of international co-operation for the enhancement of nuclear safety through existing bilateral and multilateral mechanisms and the establishment of this incentive Convention;

(viii) Recognizing that this Convention entails a commitment to the application of fundamental safety principles for nuclear installations rather than of detailed safety standards and that there are internationally formulated safety guidelines which are updated from time to time and so can provide guidance on contemporary means of achieving a high level of safety;

(ix) Affirming the need to begin promptly the development of an international convention on the safety of radioactive waste management as soon as the ongoing process to develop waste management safety fundamentals has resulted in broad international agreement;

(x) Recognizing the usefulness of further technical work in connection with the safety of other parts of the nuclear fuel cycle, and that this work may, in time, facilitate the development of current or future international instruments;

HAVE AGREED as follows:

CHAPTER 1. OBJECTIVES, DEFINITIONS AND SCOPE OF APPLICATION

ARTICLE 1. OBJECTIVES

The objectives of this Convention are:

(i) to achieve and maintain a high level of nuclear safety worldwide through the enhancement of national measures and international co-operation including, where appropriate, safety-related technical co-operation;

(ii) to establish and maintain effective defences in nuclear installations against potential radiological hazards in order to protect individuals, society and the environment from harmful effects of ionizing radiation from such installations;

(iii) to prevent accidents with radiological consequences and to mitigate such consequences should they occur.

ARTICLE 2. DEFINITIONS

For the purpose of this Convention:

(i) "nuclear installation" means for each Contracting Party any land-based civil nuclear power plant under its jurisdiction including such storage, handling and treatment facilities for radioactive materials as are on the same site and are directly related to the operation of the nuclear power plant. Such a plant ceases to be a nuclear installation when all nuclear fuel elements have been removed permanently from the reactor core and have been stored safely in accordance with approved procedures, and a decommissioning programme has been agreed to by the regulatory body.

(ii) "regulatory body" means for each Contracting Party any body or bodies given the legal authority by that Contracting Party to grant licences and to regulate the siting, design, construction, commissioning, operation or decommissioning of nuclear installations.

(iii) "licence" means any authorization granted by the regulatory body to the applicant to have the responsibility for the siting, design, construction, commissioning, operation or decommissioning of a nuclear installation.

ARTICLE 3. SCOPE OF APPLICATION

This Convention shall apply to the safety of nuclear installations.

CHAPTER 2. OBLIGATIONS

(a) General Provisions

ARTICLE 4. IMPLEMENTING MEASURES

Each Contracting Party shall take, within the framework of its national law, the legislative, regulatory and administrative measures and other steps necessary for implementing its obligations under this Convention.

ARTICLE 5. REPORTING

Each Contracting Party shall submit for review, prior to each meeting referred to in Article 20, a report on the measures it has taken to implement each of the obligations of this Convention.

ARTICLE 6. EXISTING NUCLEAR INSTALLATIONS

Each Contracting Party shall take the appropriate steps to ensure that the safety of nuclear installations existing at the time the Convention enters into force for that Contracting Party is reviewed as soon as possible. When necessary in the context of this Convention, the Contracting Party shall ensure that all reasonably practicable improvements are made as a matter of urgency to upgrade the safety of the nuclear installation. If such upgrading cannot be achieved, plans should be implemented to shut down the nuclear installation as soon as practically possible. The timing of the shut-down may take into account the whole energy context and possible alternatives as well as the social, environmental and economic impact.

(b) Legislation and regulation

ARTICLE 7. LEGISLATIVE AND REGULATORY FRAMEWORK

1. Each Contracting Party shall establish and maintain a legislative and regulatory framework to govern the safety of nuclear installations.

2. The legislative and regulatory framework shall provide for:

   (i) the establishment of applicable national safety requirements and regulations;

   (ii) a system of licensing with regard to nuclear installations and the prohibition of the operation of a nuclear installation without a licence;

(iii) a system of regulatory inspection and assessment of nuclear installations to ascertain compliance with applicable regulations and the terms of licences;

(iv) the enforcement of applicable regulations and of the terms of licences, including suspension, modification or revocation.

ARTICLE 8. REGULATORY BODY

1. Each Contracting Party shall establish or designate a regulatory body entrusted with the implementation of the legislative and regulatory framework referred to in Article 7, and provided with adequate authority, competence and financial and human resources to fulfil its assigned responsibilities.

2. Each Contracting Party shall take the appropriate steps to ensure an effective separation between the functions of the regulatory body and those of any other body or organization concerned with the promotion or utilization of nuclear energy.

ARTICLE 9. RESPONSIBILITY OF THE LICENCE HOLDER

Each Contracting Party shall ensure that prime responsibility for the safety of a nuclear installation rests with the holder of the relevant licence and shall take the appropriate steps to ensure that each such licence holder meets its responsibility.

(c) General Safety Considerations

ARTICLE 10. PRIORITY TO SAFETY

Each Contracting Party shall take the appropriate steps to ensure that all organizations engaged in activities directly related to nuclear installations shall establish policies that give due priority to nuclear safety.

ARTICLE 11. FINANCIAL AND HUMAN RESOURCES

1. Each Contracting Party shall take the appropriate steps to ensure that adequate financial resources are available to support the safety of each nuclear installation throughout its life.

2. Each Contracting Party shall take the appropriate steps to ensure that sufficient numbers of qualified staff with appropriate education, training and retraining are available for all safety-related activities in or for each nuclear installation, throughout its life.

ARTICLE 12. HUMAN FACTORS

Each Contracting Party shall take the appropriate steps to ensure that the capabilities and limitations of human performance are taken into account throughout the life of a nuclear installation.

ARTICLE 13. QUALITY ASSURANCE

Each Contracting Party shall take the appropriate steps to ensure that quality assurance programmes are established and implemented with a view to providing confidence that specified requirements for all activities important to nuclear safety are satisfied throughout the life of a nuclear installation.

ARTICLE 14. ASSESSMENT AND VERIFICATION OF SAFETY

Each Contracting Party shall take the appropriate steps to ensure that:

(i) comprehensive and systematic safety assessments are carried out before the construction and commissioning of a nuclear installation and throughout its life. Such assessments shall be well documented, subsequently updated in the light of operating experience and significant new safety information, and reviewed under the authority of the regulatory body;

(ii) verification by analysis, surveillance, testing and inspection is carried out to ensure that the physical state and the operation of a nuclear installation continue to be in accordance with its design, applicable national safety requirements, and operational limits and conditions.

ARTICLE 15. RADIATION PROTECTION

Each Contracting Party shall take the appropriate steps to ensure that in all operational states the radiation exposure to the workers and the public caused by a nuclear installation shall be kept as low as reasonably achievable and that no individual shall be exposed to radiation doses which exceed prescribed national dose limits.

ARTICLE 16. EMERGENCY PREPAREDNESS

1. Each Contracting Party shall take the appropriate steps to ensure that there are on-site and off-site emergency plans that are routinely tested for nuclear installations and cover the activities to be carried out in the event of an emergency.

For any new nuclear installation, such plans shall be prepared and tested before it commences operation above a low power level agreed by the regulatory body.

2. Each Contracting Party shall take the appropriate steps to ensure that, insofar as they are likely to be affected by a radiological emergency, its own population and the competent authorities of the States in the vicinity of the nuclear installation are provided with appropriate information for emergency planning and response.

3. Contracting Parties which do not have a nuclear installation on their territory, insofar as they are likely to be affected in the event of a radiological emergency at a nuclear installation in the vicinity, shall take the appropriate steps for the preparation and testing of emergency plans for their territory that cover the activities to be carried out in the event of such an emergency.

(d) Safety of Installations

ARTICLE 17. SITING

Each Contracting Party shall take the appropriate steps to ensure that appropriate procedures are established and implemented:

(i) for evaluating all relevant site-related factors likely to affect the safety of a nuclear installation for its projected lifetime;

(ii) for evaluating the likely safety impact of a proposed nuclear installation on individuals, society and the environment;

(iii) for re-evaluating as necessary all relevant factors referred to in sub-paragraphs (i) and (ii) so as to ensure the continued safety acceptability of the nuclear installation;

(iv) for consulting Contracting Parties in the vicinity of a proposed nuclear installation, insofar as they are likely to be affected by that installation and, upon request providing the necessary information to such Contracting Parties, in order to enable them to evaluate and make their own assessment of the likely safety impact on their own territory of the nuclear installation.

ARTICLE 18. DESIGN AND CONSTRUCTION

Each Contracting Party shall take the appropriate steps to ensure that:

(i) the design and construction of a nuclear installation provides for several reliable levels and methods of protection (defense in depth) against the release of

radioactive materials, with a view to preventing the occurrence of accidents and to mitigating their radiological consequences should they occur;

(ii) the technologies incorporated in the design and construction of a nuclear installation are proven by experience or qualified by testing or analysis;

(iii) the design of a nuclear installation allows for reliable, stable and easily manageable operation, with specific consideration of human factors and the man-machine interface.

ARTICLE 19. OPERATION

Each Contracting Party shall take the appropriate steps to ensure that:

(i) the initial authorization to operate a nuclear installation is based upon an appropriate safety analysis and a commissioning programme demonstrating that the installation, as constructed, is consistent with design and safety requirements;

(ii) operational limits and conditions derived from the safety analysis, tests and operational experience are defined and revised as necessary for identifying safe boundaries for operation;

(iii) operation, maintenance, inspection and testing of a nuclear installation are conducted in accordance with approved procedures;

(iv) procedures are established for responding to anticipated operational occurrences and to accidents;

(v) necessary engineering and technical support in all safety-related fields is available throughout the lifetime of a nuclear installation;

(vi) incidents significant to safety are reported in a timely manner by the holder of the relevant licence to the regulatory body;

(vii) programmes to collect and analyse operating experience are established, the results obtained and the conclusions drawn are acted upon and that existing mechanisms are used to share important experience with international bodies and with other operating organizations and regulatory bodies;

(viii) the generation of radioactive waste resulting from the operation of a nuclear installation is kept to the minimum practicable for the process concerned, both in activity and in volume, and any necessary treatment and storage of spent fuel and waste directly related to the operation and on the same site as that of the nuclear installation take into consideration conditioning and disposal.

CHAPTER 3. MEETINGS OF THE CONTRACTING PARTIES

ARTICLE 20. REVIEW MEETINGS

1. The Contracting Parties shall hold meetings (hereinafter referred to as "review meetings") for the purpose of reviewing the reports submitted pursuant to Article 5 in accordance with the procedures adopted under Article 22.

2. Subject to the provisions of Article 24 sub-groups comprised of representatives of Contracting Parties may be established and may function during the review meetings as deemed necessary for the purpose of reviewing specific subjects contained in the reports.

3. Each Contracting Party shall have a reasonable opportunity to discuss the reports submitted by other Contracting Parties and to seek clarification of such reports.

ARTICLE 21. TIMETABLE

1. A preparatory meeting of the Contracting Parties shall be held not later than six months after the date of entry into force of this Convention.

2. At this preparatory meeting, the Contracting Parties shall determine the date for the first review meeting. This review meeting shall be held as soon as possible, but not later than thirty months after the date of entry into force of this Convention.

3. At each review meeting, the Contracting Parties shall determine the date for the next such meeting. The interval between review meetings shall not exceed three years.

ARTICLE 22. PROCEDURAL ARRANGEMENTS

1. At the preparatory meeting held pursuant to Article 21 the Contracting Parties shall prepare and adopt by consensus Rules of Procedure and Financial Rules. The Contracting Parties shall establish in particular and in accordance with the Rules of Procedure:

(i) guidelines regarding the form and structure of the reports to be submitted pursuant to Article 5;

(ii) a date for the submission of such reports;

(iii) the process for reviewing such reports.

2. At review meetings the Contracting Parties may, if necessary, review the arrangements established pursuant to sub-paragraphs (i)-(iii) above, and adopt revisions by consensus unless otherwise provided for in the Rules of Procedure. They may also amend the Rules of Procedure and the Financial Rules, by consensus.

ARTICLE 23. EXTRAORDINARY MEETINGS

An extraordinary meeting of the Contracting Parties shall be held:

(i) if so agreed by a majority of the Contracting Parties present and voting at a meeting, abstentions being considered as voting; or

(ii) at the written request of a Contracting Party, within six months of this request having been communicated to the Contracting Parties and notification having been received by the secretariat referred to in Article 28, that the request has been supported by a majority of the Contracting Parties.

ARTICLE 24. ATTENDANCE

1. Each Contracting Party shall attend meetings of the Contracting Parties and be represented at such meetings by one delegate, and by such alternates, experts and advisers as it deems necessary.

2. The Contracting Parties may invite, by consensus, any intergovernmental organization which is competent in respect of matters governed by this Convention to attend, as an observer, any meeting, or specific sessions thereof. Observers shall be required to accept in writing, and in advance, the provisions of Article 27.

ARTICLE 25. SUMMARY REPORTS

The Contracting Parties shall adopt, by consensus, and make available to the public a document addressing issues discussed and conclusions reached during a meeting.

ARTICLE 26. LANGUAGES

1. The languages of meetings of the Contracting Parties shall be Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish unless otherwise provided in the Rules of Procedure.

2. Reports submitted pursuant to Article 5 shall be prepared in the national language of the submitting Contracting Party or in a single designated language to be agreed in the Rules of Procedure. Should the report be submitted in a national language other than the designated

language, a translation of the report into the designated language shall be provided by the Contracting Party.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, if compensated, the secretariat will assume the translation into the designated language of reports submitted in any other language of the meeting.

ARTICLE 27. CONFIDENTIALITY

1. The provisions of this Convention shall not affect the rights and obligations of the Contracting Parties under their law to protect information from disclosure. For the purposes of this Article, "information" includes, inter alia, (i) personal data; (ii) information protected by intellectual property rights or by industrial or commercial confidentiality; and (iii) information relating to national security or to the physical protection of nuclear materials or nuclear installations.

2. When, in the context of this Convention, a Contracting Party provides information identified by it as protected as described in paragraph 1, such information shall be used only for the purposes for which it has been provided and its confidentiality shall be respected.

3. The content of the debates during the reviewing of the reports by the Contracting Parties at each meeting shall be confidential.

ARTICLE 28. SECRETARIAT

1. The International Atomic Energy Agency, (hereinafter referred to as the "Agency") shall provide the secretariat for the meetings of the Contracting Parties.

2. The secretariat shall:

(i) convene, prepare and service the meetings of the Contracting Parties;

(ii) transmit to the Contracting Parties information received or prepared in accordance with the provisions of this Convention.

The costs incurred by the Agency in carrying out the functions referred to in sub-paragraphs i) and (ii) above shall be borne by the Agency as part of its regular budget.

3. The Contracting Parties may, by consensus, request the Agency to provide other services in support of meetings of the Contracting Parties. The Agency may provide such services if they can be undertaken within its programme and regular budget. Should this not be possible, the Agency may provide such services if voluntary funding is provided from another source.

CHAPTER 4. FINAL CLAUSES AND OTHER PROVISIONS

ARTICLE 29. RESOLUTION OF DISAGREEMENTS

In the event of a disagreement between two or more Contracting Parties concerning the interpretation or application of this Convention, the Contracting Parties shall consult within the framework of a meeting of the Contracting Parties with a view to resolving the disagreement.

ARTICLE 30. SIGNATURE, RATIFICATION, ACCEPTANCE, APPROVAL, ACCESSION

1. This Convention shall be open for signature by all States at the Headquarters of the Agency in Vienna from 20 September 1994 until its entry into force.

2. This Convention is subject to ratification, acceptance or approval by the signatory States.

3. After its entry into force, this Convention shall be open for accession by all States.

4. (i) This Convention shall be open for signature or accession by regional organizations of an integration or other nature, provided that any such organization is constituted by sovereign States and has competence in respect of the negotiation, conclusion and application of international agreements in matters covered by this Convention.

(ii) In matters within their competence, such organizations shall, on their own behalf, exercise the rights and fulfil the responsibilities which this Convention attributes to States Parties.

(iii) When becoming party to this Convention, such an organization shall communicate to the Depositary referred to in Article 34, a declaration indicating which States are members thereof, which articles of this Convention apply to it, and the extent of its competence in the field covered by those articles.

(iv) Such an organization shall not hold any vote additional to those of its Member States.

5. Instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the Depositary.

ARTICLE 31. ENTRY INTO FORCE

1. This Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit with the Depositary of the twenty-second instrument of ratification, acceptance or approval, including the instruments of seventeen States, each having at least one nuclear installation which has achieved criticality in a reactor core.

2. For each State or regional organization of an integration or other nature which ratifies, accepts, approves or accedes to this Convention after the date of deposit of the last instrument required to satisfy the conditions set forth in paragraph 1, this Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit with the Depositary of the appropriate instrument by such a State or organization.

ARTICLE 32. AMENDMENTS TO THE CONVENTION

1. Any Contracting Party may propose an amendment to this Convention. Proposed amendments shall be considered at a review meeting or an extraordinary meeting.

2. The text of any proposed amendment and the reasons for it shall be provided to the Depositary who shall communicate the proposal to the Contracting Parties promptly and at least ninety days before the meeting for which it is submitted for consideration. Any comments received on such a proposal shall be circulated by the Depositary to the Contracting Parties.

3. The Contracting Parties shall decide after consideration of the proposed amendment whether to adopt it by consensus, or, in the absence of consensus, to submit it to a Diplomatic Conference. A decision to submit a proposed amendment to a Diplomatic Conference shall require a two-thirds majority vote of the Contracting Parties present and voting at the meeting, provided that at least one half of the Contracting Parties are present at the time of voting. Abstentions shall be considered as voting.

4. The Diplomatic Conference to consider and adopt amendments to this Convention shall be convened by the Depositary and held no later than one year after the appropriate decision taken in accordance with paragraph 3 of this Article. The Diplomatic Conference shall make every effort to ensure amendments are adopted by consensus. Should this not be possible, amendments shall be adopted with a two-thirds majority of all Contracting Parties.

5. Amendments to this Convention adopted pursuant to paragraphs 3 and 4 above shall be subject to ratification, acceptance, approval, or confirmation by the Contracting Parties and shall enter into force for those Contracting Parties which have ratified, accepted, approved or confirmed them on the ninetieth day after the receipt by the Depositary of the relevant instruments by at least three fourths of the Contracting Parties. For a Contracting Party which subsequently ratifies, accepts, approves or confirms the said amendments, the amendments will enter into force on the ninetieth day after that Contracting Party has deposited its relevant instrument.